

BENNY – NORGES SVAR PÅ ROBIN HOOD?

RØDE GARDE

AVISA TIL
RØD UNGDOM

10

Pris 3 kr.

Stavanger:
Avis mot politivold!

Side 2

FAKTA

Dette forteller ikke

«Røtter» Side 10

Vi intervjuer «Steel Pulse»

Den engelske reggae-gruppa «Steel Pulse» holdt nylig en meget vellykka konsert på Club 7 i Oslo. Vi traff en av musikerne etter konserten og slo av en prat om musikk, nynazistene i England, politivold og religion.

– Rock Against Racism er en fantastisk ungdomsbevegelse!, sier Michael Riley. Side 12

Tron Øgrim
Tressopn 12 b
Oslo 6

Kampanje for Røde Garde Side 9

FAKTA

Fra en demonstrasjon mot politivold i Stavanger i mai.

Sosionom Tom Strand:

Politiet presser ungdommen psykisk!

På Rogaland Sykehus jobber sosionom Tom Strand i ungdomspsykiatrisk team. Han jobber spesielt med pasienter som har narkotikaproblemer.

— Har du i jobben fått høre av pasienter at de er utsatt for vold fra politiet?

— Mange av pasientene ser på det som en selvfølge at politiet bruker vold — det er som det skal være og alltid har vært. De mener det er lite å lage oppstuss for. Det nytter ikke å gjøre noe allikevel. Og hos de pasientene som synes det er for jævlige, er det mye oppgitthet.

Jeg får høre om to typer vold. For det første den fy-

siske volden, ørefiker, slag og regelrett juling. For det andre den psykiske volden. At personer blir overvåket, at de i mange tilfeller ikke kan gå ett sted uten å ha politiet etter seg. Dette gjel-

der jo sjølsagt ikke alle. Da ville jo politiet hatt en kapasitet som i en politistat.

Resultatet av denne overvåkinga er sjølsagt den at folk blir redde og nervøse. Politiet kaller det-

te sjøl for «spaning». Og noe av hensikten er vel nettopp det å gjøre folk myke, ved å legge et svært psykisk press på dem.

— Du sier at pasientene dine ser på vold fra politiet som så dagligdags at de godtar det, eller er fullstendig oppgitte?

— Ja, og derfor er det utmerka at det er dannet en aksjon mot politivold i Stavanger og Sandnes. Politivoldaksjonen må sjøl overfor ungdommen bevise at det går an å ta opp kampen. Kampen vil si bl.a. å gjøre kjent alle eksempler på politivold. Anmelde hver sak, sjøl om saken høyst sannsynlig ikke fører fram, vil den være viktig for å kaste lys over politivolden. Og det er viktig å vise gjennom demonstrasjoner o.l. at de som blir utsatt har støtte og ikke står alene.

ei avis om politivold

Ungdommen i Stavangerområdet har i lengre tid vært utsatt for brutal politivold. Natta til første mai i år nådde det toppen: Politiet gikk til angrep på ungdommene som oppholdt seg på «Ruten» — rutebilstasjonen i Sandnes. To ungdommer ble arrestert og ei 17 år gammel jente ble brutalt slått midt foran øynene på kameratene sine.

Men ungdommen i Stavanger har tatt til motmæle. De har dannet en politivoldaksjon som i disse dager utgir sin egen avis: FAKTA, som skal dokumentere politivolden i Stavangerområdet.

Avisa inneholder intervjuer med mange ungdommer som er blitt utsatt for politivold, intervjuer med de politiske partiene, en spørreunde blant folk på gata, klipp fra hva lokalavisene har skrevet om saka, og mye mer.

Røde Garde har fått sakse litt fra avisa.

Tiltalt for vold mot politiet!

17 år gamle Anne Thorsten fra Stavanger var en av ungdommene som oppholdt seg på «Ruten» i Sandnes natta til 1. mai i år. Hun ble slått i magen og tatt kvelertak på av en politimann. Hun ble også slått i ansiktet med flat hånd og dratt etter håret. Jakka hennes ble revet opp.

Hun anmeldte politimannen.

10. juli kom politiets «svar» på anmeldelsen: Hun ble sammen med en kamerat tiltalt for vold mot offentlig tjenestemann. Ifølge tiltalen skal de blant annet ha ropt «politivold», hengt seg i armen på politibetjent Skjæveland, forsøkt å ta

tak i armen til en politifullmektig og bite ham. Sammen med andre ungdommer skal de ha løftet politiets utrykningsvogn fra bakken og dermed hindret kjøringen. De skal ha skjelt politifullmektigen ut for «futte» og «helvetes purk».

Anne står tiltalt for vold mot offentlig tjenestemann. Politimannen som brutalt gikk løs på henne, blir han noengang tiltalt?

Lørenskogungdommen slår tilbake

Over 150 ungdommer, en del foreldre og en håndfull folk fra kommuneadministrasjonen møtte opp onsdag 27. september da Motorklubben på Lørenskog arrangerte møte om polititerror mot ungdommen.

Motorklubbens nystartete «politivoldutvalg» la fram en grundig dokumentasjon på hva som

egentlig skjedde den kvelden politiet angrep og erklærte Solheimsentret stengt for ungdom. Etter en rekke vitneut-sagn kunne ikke et menneske i salen være i tvil om at det dreide seg om polititerror mot ungdommen. Motorklubben har anmeldt politiet for vold, og anket botene på til sammen 10 000 kroner som de arresterte fikk.

Nesten samtlige på møtet skreiv under på underskriftslistene klubbene har sendt ut, og i pausen ble det samla inn 250 kroner til arbeidet. Etter diskusjonen spilte rockebandet «Hexigan».

Etter det lokalavisene skreiv, er det mange som tror at politiet slo til for å stoppe hærverk, sier Trond Edvardsen, i «po-

litivoldutvalget», til Røde Garde. «Sannheten er at det ikke engang ble knust en flaske den kvelden politiet slo til. Det var en planlagt aksjon. Den viktigste oppgaven vår nå er å få folk til å tro oss. Det er mange som har vondt for å svelge at politiet kan oppføre slik. Det er ikke rart. Jeg ville ikke trodd det selv heller, hvis jeg ikke hadde

Trond Edvardsen

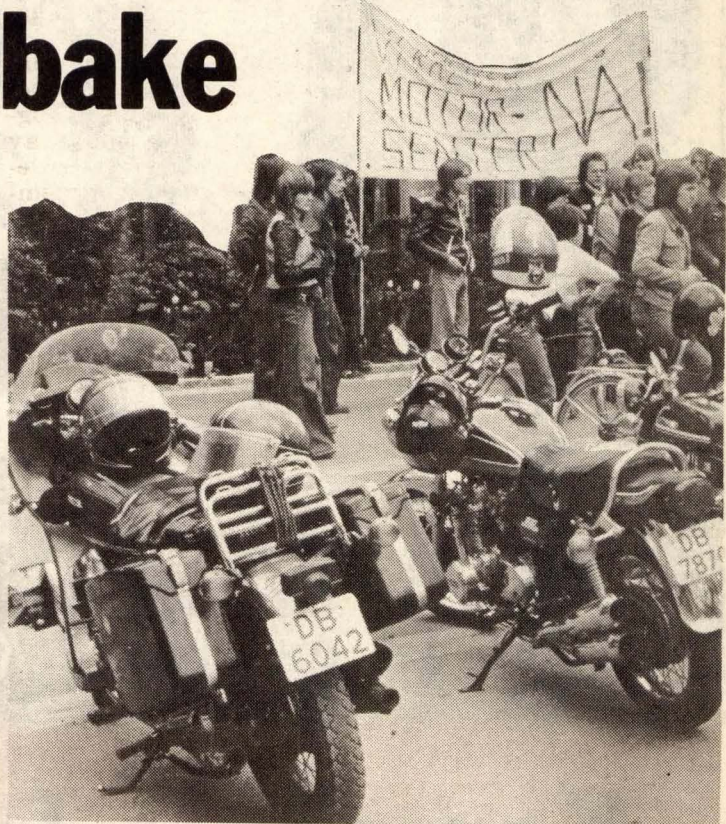
opplevd det.

— Hva skal dere gjøre nå?

— Vi har anmeldt politiet. Saken er oversendt statsadvokaten. Vi har laget løpeseddel som vi fortsetter å spre, og vi har nettopp starta en underskriftskampanje. Til nå har vi samla inn 2500 kroner på fondet vårt. Vi trenger mye mer for å få spredd opplysninger om saken og føre rettsak. Vi har tenkt å reise rundt på ungdomsklubber og skoler for å fortelle om saken.

— Hva kan annen ungdom gjøre for å støtte dere?

— Reis saken i ungdomsklubber og foreninger og få vedtatt støtte til oss. Vi kommer gjerne og forteller! Vi trenger penger. Og det er fint om det blir samlet underskrifter andre steder enn i Lørenskog, avslutter Trond Edvardsen.

Adresse: Motorklubben i Lørenskog

Boks 17
1470 Lørenskog
Postgiro: 3 33 21 03

Hater du m-l'ere, Petter Wennerød?

«Jeg vet ikke hva det er å hate.»

Ottar heter hovedpersonen i Wam og Wennerøds siste film, «Hvem har bestemt?» Ottar har forstått hvor meningsløst et samfunn er der noen blir rikere og rikere bare i kraft av at de fra før er rike — uten å gjøre et arbeidslag — mens andre må jobbe livet av seg for å få penga til å strekke til. Han oppfører seg «provokatorisk» ved alltid å gjøre akkurat det som faller ham inn, og pådrar seg en avskyelig liten tobakkshandlers vrede. I påhør av to andre kunder beskylder han Ottar for å drive dank og snylte på skattebetalerne (det faller ham ikke inn å tenke at Ottar kanskje har kveldsjobb, som han faktisk har.) Ottar føler seg så provosert at han raserer hele butikken før purken kommer med håndjern. En psykiater blir kobla inn og Ottar blir tvangsinnlagt på sinnsykeasyl. «Behandlinga» han får her består hovedsaklig i å bli dopa ned. Hvis bare en brøkdel av skildringa fra sinnsykeasylet er virkelighet, bør det åpne øya på noen og hver.

Filmen er handlingsmetta og ikke et sekund blir den kjedelig. Den er satt på spissen, men forklarer godt hvordan klassestaten og voldsapparatet kuer folk som ikke uten motforestillinger innretter seg «som vanlige». Vi har lagt fram en del innvendinger mot filmen for Petter Wennerød, og han har svart oss skriftlig. Ta deg tid til å se filmen!

— *Er sinnsykeasylet bare et bilde på undertrykkinga i samfunnet eller angriper du psykiatrien eller sinnsykeasylla spesielt?*

— Galehuset er valgt fordi vi ønsket å skildre hvor snevre grenser dette landet setter for alternativ livsførsel, og hva «vårt» maktapparat har av ressurser til å forandre slike personer. For her er det ingen ressurskrise. Det er dårlig økonomi og små bevilgninger til sykehus, men dette har aldri gått utover sykehusenes rolle som undertrykkelsesapparat. Her skiller ikke Norge seg spesielt fra Sovjet og Kina.

Amerikanerne har det vanskeligere i så måte, da deres helsesystem er basert på privat økonomi. I USA må en ha rik familie for å ha råd til å bli tvangsinnlagt.

TVANGSINNLEGGING I NORGE

— *Ottar blir tvangsinnlagt etter å ha blitt provosert til å rasere en butikk. Tror du tvangsinnlegging i Norge foregår på et slikt grunnlag?*

— Dette er ikke noe jeg tror eller vet. Dette er hard, praktisk virkelighet. Jeg

kjenner flere eksempler på nøyaktig det samme hendelsesforløpet. Å betvile dette er å mangle praktiske erfaringer med outsiders virkelighet.

— *Ottar påstår sjøl at han blir innlagt av politiske årsaker. Kan du forklare dette nærmere?*

— Ottar sier at han ble innlagt fordi det kunne sette tanker i gang hos andre at gjæringer som han fløy løs. «Gjæringer» setter ofte ting på spissen, og dette er menneskesker redde for. Man må selvfølgelig også se sammenhengen mellom «den sykes» symptomer og deres årsak. Ottar er «syk» fordi det ser ut som et helvete rundt ham. Det er for lite godhet, kjærlighet, ømhet og varme og for mye hat, sjalusi, krig og faenskap. Derfor er Ottar aggressiv og «river ned».

— *Er dette i tilfelle en realitet i Norge?*

ELEKTROSJOKK MOT VIETNAMKRIGEN

— Dette er så reelt som at jeg kjenner folk som på Gausstad sykehus fikk elektroshokk mot Vietnamkrigen. Og det bare fordi de dårene som behandlet gutten var så forstokket i sin Amerikatro at de ikke kunne fatte at «pasienten» hadde dårlig samvittighet for hele den hvite rases blodbad. Han tok på seg skylden for den krigen, og han ble behandlet med elektrisitet.

— *Folk flest framstilles som usympatiske i filmen. Synes du folk flest har så jevnlige oppfatninger?*

— Jeg synes absolutt at det ser ganske dystert ut at VG øker mest, men det har selvfølgelig sin årsak i at folk er lurt og undertrykket, tråknet på og fratatt sine muligheter til å tenke. En åttetimers dag på et arbeidssted med høyt støynivå og altfor høyt tempo gjør deg naturlig nok misfornøyd og gretten. Selvfølgelig er toalettvakten misunnelig på Ottar — han har vært på dass i 27 år uten å skulke en dag.

— *Er beina på bordet, en pils og tippekampen en god karakteristikk på arbeiderklassen?*

— Det er dine ord, og helt i tråd med Klassekampens juleoppfordring fra i fjor eller muligens förfjor, der det blir skrevet at nå skal man legge seg på sofaen og lese en pockebok og ikke tenke en tanke, for det har man fortjent. Ønsker man forandringer, så får man dem i allefall ikke ved å la være å tenke!

Du lurar på om jeg har arbeiderforakt. Det har jeg altså ikke. Men jeg forakter det arbeidet de ofte utfører. Jeg forakter f.eks. det arbeidet det er å produsere krigsmateriell — noe en meget stor del av Norges industriarbeidere gjør. Jeg forakter arbeid når det ikke er produktivt. Og jeg forakter det fordi det ødelegger arbeideren. Det er bedre å være arbeidsløs enn å være leiesoldat og barnemorder.

KJENNER IKKE HAT

— *De m-l'erne som er framstilt i filmen er framstilt som forræderiske kryp. Hater du m-l'ere, Petter Wennerød?*

— Hat er en følelse jeg ikke kjenner. Men jeg misliker nesten alle m-l'ere jeg har møtt — hovedsakelig pga. deres arbeiderforakt. De forakter mennesket i arbeideren ved å få dem til å føle en stolthet ved intetsigende eller destruktivt arbeid. Det er å svike sin klasse. Selvfølgelig er arbeiderklassen undertrykt, men det hjelper dem ikke å være stolte av det hvis de ikke ønsker å forandre på det.

MAI med viktig bidrag til den progressive ungdomskulturen

«Veslefrikk» er en platesensasjon!

«Veslefrikk» har flytta merkesteiner i norsk popmusikk! Denne unge Oslo-gruppa har utretta noe bortimot under den korte tida de har spilt sammen. For hva er det som ligger på platetallerkenen vår? Et helstøpt rocke-album der både tekst og musikk er så bra at vi for et halvt år siden skulle satt ei årslønn på at dette var umulig å lage i Norge. Det ligger en avgrunn mellom dette produktet og det virkelighetsfjerne våset som presenteres på Norsk-toppen av «Cato-Septimus-Stein Ingebrigtsen»-varianten. «Veslefrikk» står med begge beina spikra fast i arbeiderungdommens virkelighet.

Plata åpner med beinhard rock til en like hard virkelighet. Susende politikøller, hester og arrestasjoner. Stedet er Slottsparken i Oslo natta til 1. mai i år. En fredlig demonstrasjon for retten til å oppholde seg i parken uten fare for å bli taua til politistasjonen, blir møtt med de reiste nazimetoder fra et desperat politikorps. Anne Grete Preus skildrer hendelsen med rå og brutal stemme og bandet legger sjøve sjela si i denne låta. De tar ungdommens parti og nekter å vente 100 år på forbedringer: «Vi mener ikke i morra — Vi mener i dag!»

En helt annen stemning er det på det andre sporet. «Det er deg jeg vil ha» er en deilig kjærlighetssang som Per Vestaby, bassisten, synger. (Han har visstnok trøbbel med å holde latteren tilbake når denne visa framføres «live», og ikke skjønner vi hvorfor — du synger jo bra, Per!)

«Deling i to» er et av gruppas glansnumre. «Veslefrikk» viser hvor allsidige de er og smeller til med en reggaelåt, norsk reggae, med filolin i kompet:

«Slik er saken, det er et faktum/Av alt du skaper og alt du gjør/Får du det halve, det andre halve/Tar høye herrer som har nok fra før.»

Skal det alltid forbli sånn?

Nei, sier «Veslefrikk»: «Vi skal nok dele det vi skaper/Med alle andre når folket rår».

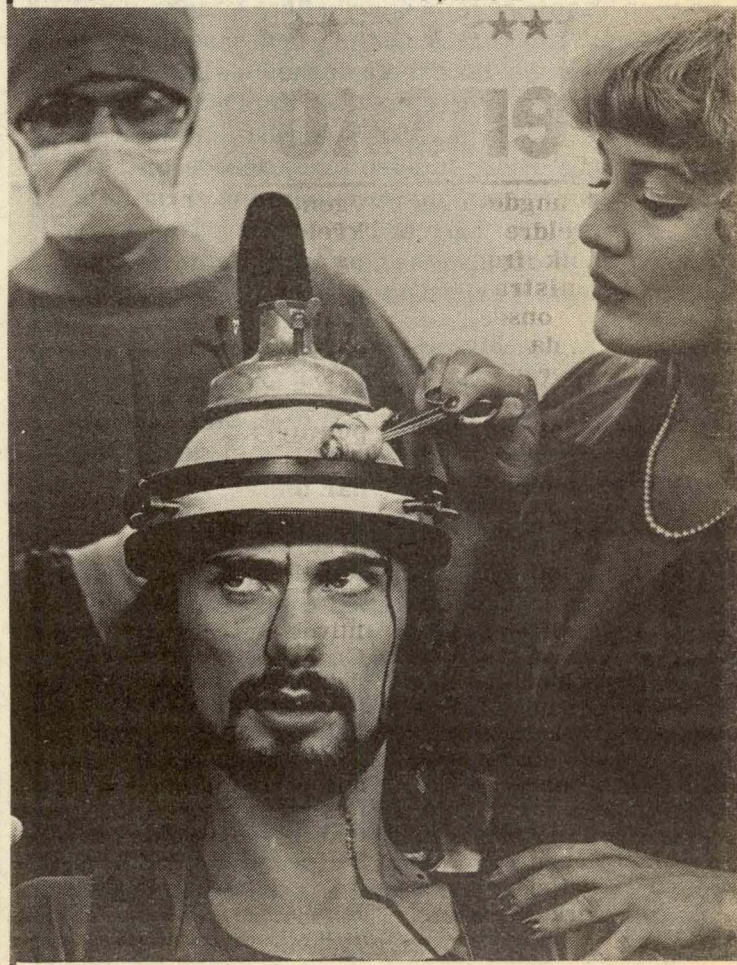
Baksida på LP'en er en eneste lang solidaritetserklæring med det store, store flertallet av norsk ungdom. «De kaller oss pøbler» er etter vår mening den sterkeste visa på plata. Den er lagt om forholds i Tromsø, men kunne passe på forholds i en hvilken som helst by. Kommune-pampa prater og prater og prater ... men ingenting blir gjort. Ungdommen blir avspist med smuler, og godtar de ikke det, «så har vi våre metoder»: Purken.

Enda ett av platas høydepunkter må vi si noen ord om: «Karakterrock». Nok en gang viser gruppa sin styrke ved å synge om aktuelle saker og gripe inn i kampen på vår side:

1,2,3,4,5,6 — hvor på stigen står du?/1,2,3,4,5,6 — har noen bruk for deg, tru?/Gjør skolen interessant — vekk med karakterer og tvang! Denne visa bør gi kampen mot karakterer og eksamen en kraftig dytt i ræva — bruk den i kampen for å boikotte juleentamen!

«Veslefrikk» har lagt et stykke norsk virkelighet som sier mer om ungdommens situasjon enn tusen tetskreve sider. Med denne utgivelsen har MAI gitt et viktig bidrag til den progressive ungdomsbevegelsen. Takk, og Gratulerer!

VESLEFRIKK
MAI 7808
Tore

Petter Wennerød som Ottar i filmen «Hvem har bestemt?».

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 4702, Sofienberg, Oslo 5
Telefon (02) 35 32 62
Postgiro for abonnement: 4 79 21 31
Postgiro for kommisjonære: 2 06 06 89
Abonnement koster 30 kroner for ett år
RØDE GARDE kommer ut hver måned
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erling Martman-Moe
Trykt i offset hos A/S Duplotrykk

«Blood, Sweat & Tears»

Denne lederen handler ikke om musikk, men om *virkelig* blod, svette og tårer. Sånn kommer nemlig virkeligheta til å bli for arbeidsfolk og ungdom i Norge etter regjeringas lov om lønnsstopp og det siste statsbudsjettet.

Lova om lønnsstopp betyr at det er *forbuddt* å forhandle om eller få høyere lønninger på over ett år. Noe sånt har bare vært gjort en gang tidligere i norsk historie: I 1940—45 da det var Hitler-Tyskland som hadde makta i Norge. Men denne gangen er det «arbeiderregjeringa».

«Vi har levd over evne», heter det, «kostnadsnivået er for høyt!» Hvem har levd «over evne»? Arbeidsfolk som fikk en lusen 50-øring som ikke engang dekket prisstigninga ved siste tariffoppgjør? Nei, det er regjeringa og borgerskapet som har levd over evne. Regjeringa har spilt poker med arbeidsfolks skattepenger og tatt opp enorme lån i utlandet til oljevirksomheten i Nordsjøen. Nå ligger regninga på bordet: I år skal det betales 1,3 milliarder bare i *renter*.

Regjeringa bløffer om at lønna må ned skal vi redde arbeidsplassene, det er lønnsøkninga som har skapt problemene, heter det. Jaså, men i England har det vært noe bortimot lønnsstopp i flere år, og der er det 1,5 millioner arbeidsløse! Sannheten er at lønnsstoppen kommer for å redde profitten, og at den vil føre til økt arbeidsløshet.

Bløffen om å redde arbeidsplassene blir ennå tynnere når vi veit at regjeringa planlegger å nedlegge flere tusen arbeidsplasser i skipsindustrien, lar Noroff i Sandnessjøen gå dukken, kjøper opp Tandberg for å sparke flere hundre, Jotun nedlegges, for bare å nevne *noen* eksempler på åssen regjeringa lar arbeidsløsheten øke.

Ja, men det er prisstopp sier de. Den er så full av høl at de på forhånd kalkulerer med minst 4% prisstigning. Flere hundre har allerede blitt fritatt fra prisstoppen, og for bedriftene er dette ikke noe problem: Lag ei hvit stripe på en svart genser, så er det straks en ny vare, og de kan sette opp prisen. Fasit: Det er arbeidsfolk som får blø.

Hundrevis av fagforeninger har gått mot lønnsstoppen, når dette skrives er arbeiderne på Polet fremdeles i streik og ved godt mot. Støtt streiker mot lønnsstoppen, og reis kamp mot den på din egen arbeidsplass!

SKOLEELEVENE FÅR MINDRE

Borteboerstipendiet er bare økt med 5% til 4050, altså i beste fall nok til å dekke prisstigninga. Til internater er det bevilga 16 mill. Det er en nedgang på 6 millioner på 4 år. Nynorske lærebøker får 13 millioner, mens kravet er 25. Samiske lærebøker får 400 000, det er nesten ingenting fordi det ikke finnes noen bøker på samisk fra før av. Kongehuset, derimot får 16 millioner.

Arbeidere, ungdom og andre som må betale for regjeringas krisepolitikk: Gå sammen, reis aksjoner mot lønnsstoppen og nedskjæringene på utdanningsbudsjettet!

Røde Garde og atomkraft

Mindre feite ord, mer handling!

Jeg ble glad da jeg så i siste nr. av Røde Garde at avisa endelig tok opp miljøvern på en skikkelig måte. Reportasjen fra atommarsjen og intervjuet med Natur og Ungdom var bra saker. Jeg fikk faktisk det inntrykket at nå skulle Rød Ungdom virkelig blåse i bartene, trå til og oppfordre sine mange venner til friske aksjoner mot atomkraftverk o.l. Men brått ble håpet svakere da jeg kom til lederen i samme nummer, «Aldri atomkraft?»

Ryktene som går om Rød Ungdoms lunkne holdning til miljøvern fikk etter min mening ny næring her. Riktignok åpner lederen med å si at Rød Ungdom fullt ut støtter kampen mot atomkraftverk i Norge i dag. Det er bra. Etter en sånn åpning hadde det vært artig å høre hva Rød Ungdom ville gjøre med saka, kanskje med en brennemerking av de krefter som vil innføre atomkraft i Norge. I stedet starter lederen en polemikk med Natur og Ungdom fordi de tar avstand fra atomkraft for evig og alltid.

Lederen hevder imot dette at det må være et mål for arbeiderklassen å utvikle en forsvarlig utnyttelse av atomkraften. For det første: Jeg er også imot å av-

vise atomkraft kategorisk. Men å gå inn for atomkraft en gang i framtida betyr ikke bare å skaffe seg unødige fiender innafor miljøbevegelsen, det kan også være feilaktig. Røde Garde veit i dag ingenting om Norges energisituasjon i framtida, og om atomkraftverk vil bli nødvendig og forsvarlig å bygge. For det andre: Det er atomkraftverk i Norge i dag som er spørsmålet. Å si ja til atomkraftverk under sosialismen betyr bare å gi vann på mølla til splittelsesmakere innafor miljøbevegelsen som prøver å så tvil om kommunisters ærlighet i atomkraftmotstanden ved å henvise til kraftverk i Ki-na.

Til slutt i lederen berømmes Natur og Ungdom for sin innsats. Men samtidig får vi høre at «noen av deres synspunkter ligger ikke langt fra at de ønsker å legge lokk på den teknologiske utviklinga og skru historias hjul tilbake» og «Dette er en linje som ikke tjener arbeiderklassen».

Et spørsmål til RG-redaksjonen: Hvem har hatt en linje som tjener arbeiderklassen i kampen mot atomkraft: 1) RG/RU, hvis eneste initiativ såvidt jeg vet har vært å oppføre til debatt(!) i RGs spalter om atomkraft under sosialismen, eller 2) Natur og Ungdom, som har gjennomført en rekke aksjoner mot planene om atomkraft-

verk.

Kort sagt, mitt råd til Røde Garde er litt mindre feite ord og sjølgodhet, mer vilje til å gjøre noe mot atomkraftverk i praksis. Ellers oppfordrer jeg folk som tenker på å ta del i motstanden til å kontakte SNM (Samarbeidsgruppe for natur og miljøvern) ved Landsutvalget, Singsakerbakken 20, 7000 Trondheim. Natur og Ungdom har sikkert også plass til noen flere aktivister!

SNM-aktivist

Svar:

Takk for krtikken. Vi har også fått et annet innlegg med omtrent samme innhold som vi ikke trykker. Vi oppfordrer leserne til å fortsette debatten, og kommer til å svare på kritikken i neste nummer.

Red.

Rykende aktuell!

LES:
ØKONOMISKE KRISER
Studiebok fra AKP(m-l)
Kt. 42,-

PS.: Til RG-red.: Følg opp med tegneserien Pelle Pink. Bedre skoloring gjennom RG: F.eks. sett opp motsigelsene skarpe, anarkisme/sosialisme, Unge Høyre/Rød Ungdom osv., Bra artikkel om Children of God (en O!) Hvorfor ikke fortsette med den forente familie, Pinsemenighetene. I det hele, RG utvikler seg bra, men husk: TEGNESERIER!

Feltarbeider tiltalt i Kristiansand

Denne karen heter Geir Fredriksen, og arbeider på uteseksjonen i Kristiansand. 24. oktober skal han for byretten, siktet for å ha vært motvillig til å fjerne seg fra en ungdomsdemonstrasjon i november i fjor. Geir har hele tiden forklart at han var på plassen fordi han er feltarbeider i uteseksjonen, og at han ikke deltok i demonstrasjonen.

Denne saken viser at Kristiansandspolitiet ikke respekterer uteseksjonens arbeid. Derfor er saken til Geir en prinsipp-sak, som ungdom, sosialarbeidere og andre må ta stilling til. Krev full frifinnelse! Allmøtet ved Sosialskolen i Trondheim har allerede vedtatt støtte.

Send støttevedtak og økonomisk støtte til:

Støttekomiteen for Geir Fredriksen, Post Restante, 4600 Kristiansand S.

Portforbud for Bodø-ungdommen?

I et forslag til nye politivedtekter for Bodø, står det bl.a. «Barn under 15 år som på egen hånd streifer om på offentlig sted etter kl. 20.00 i tiden 15. september til 15. april eller etter kl. 23.00 i den øvrige del av året, kan politiet vise eller bringe hjem.»

Dette forslaget er ute til høring i de forskjellige instanser i kommunen. Seiere vil det bli tatt opp i bystyret. Datoen er ennå ikke kjent.

I fjor gjennomførte Bodø-ungdommen en vellykket aksjon for å få et nytt ungdomssenter i sentrum i stedet for det gamle som ble nedlagt. Ungdommene på Volden og i Rørvik-området har aksjonert og krever fortsatt et sted å være. Mye ungdom driver rundt i gatene i sentrum og det rører på seg andre plasser også.

Er dette et forsøk på å løse fritidsproblemet så tar både politiet og kommunen feil: Jeg tror ikke dette forslaget blir særlig populært blant ungdommen.

P-ling

KONTORTIDER

Henvendelser til Rød Ungdom kan skje til kontoret vårt:
Korsgata 18, Oslo 5, telefon (02) 35 32 62.
Postadresse: Boks 610, Sentrum Oslo 1
Kontortider: Mandag 14 — 17
ondag 14 — 16
Fredag 14 — 16

Neste nummer

Frist for innlevering av stoff til neste nummer av Røde Garde (nummer 11) er torsdag 2. November.

Skriv inn om alt mulig — ting som skjer på skolen, jobben eller der du bor, debattinnlegg, vitser, kommentarer o.l. Trenger du hjelp: Ring redaksjonen på telefon (02) 35 32 62.

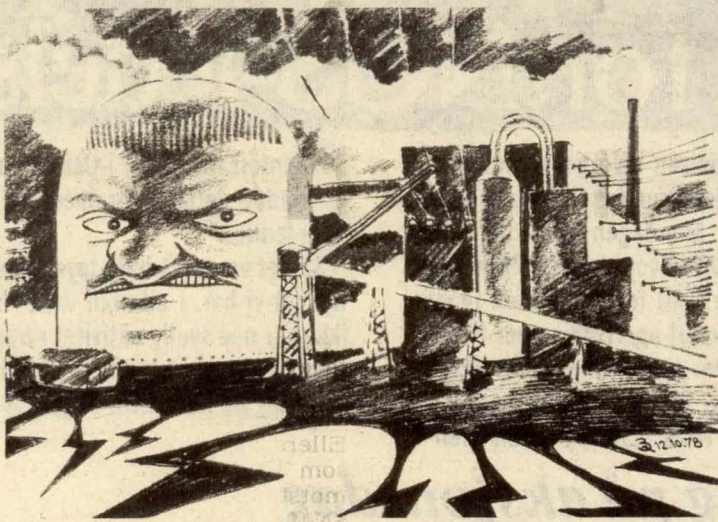
Hvit side

INGEN SØKERE har meldt seg til stillingen som idrettsjournalist i Røde Garde. Idrettsida vil derfor fra neste nr. bortfalle. Sida vil heretter komme ut hvit, med stilling ledig annonse nederst i hjørnet.

Redaksjonen

Sosialistisk Atomkraft?

Dere skrev i en artikkel om atomkraften i nr. 9 av Røde Garde. Den ble kalt «aldri atomkraft?». Hva mener dere med at A-kraft ikke skal avvises som energiform for all framtid? Jeg vil protestere sterkt på dette, for hva er forskjell om det blir tatt i bruk atomkraftverk i et kapitalistisk samfunn enn i et sosialistisk samfunn? Ingen forskjell er det etter mitt syn. Det er ikke forsvarlig å ta i bruk A-kraft, sjøl om en senere vil utvikle et forsvarlig sikkerhet-

stiltak. Så vil dere fortsatt stå på folkets side så ha dette som motto:

ALDRI ATOMKRAFT I NORGE!
O.R.Trøndelag

lesernes side

Dette er lesernes side. Her mottar vi innlegg om alt du måtte ha på hjertet. Men skriv helst kort. Innlegg under 200 ord vil bli prioritert. Lange innlegg forbeholder vi oss retten til å kutte ned. Det er en fordel om du gir beskjed om hvordan redaksjonen kan komme i kontakt med deg, slik at vi kan kontakte deg om forkortinger eller dersom vi ønsker grundigere materiale om det du tar opp.

red.

FRIST FOR INNLEGG
TIL NESTE NR.:
4. NOVEMBER

lesernes side

KAPITALISTENES STATSBUDSJETT

Statsbudsjettet for 1979 er lagt fram av regjeringa Nordli (se leder s. 4). Et budsjett så gjennomført fiendtlig ovefor arbeidsfolk og arbeiderungdommen at ingen «vanlig» storkapitalist kunne gjort det «bedre». La bildene og talla nedafor stå som en illustrasjon på hvem Nordli, Kleppe og alle de andre toppene i Arbeiderpartiet representerer. De regjerer for overklassen i Norge, for snylterne, for undertrykkerne, for de rike som stjeler fra de fattige for å bli enda rikere. Er du med i kampen for å kaste dem fra taburettene?

Samene utgjør en egen liten nasjon i Norge, med eget språk og egen kultur. Nordli deler ut smuler til samene. 400 000 kroner gir han til produksjon av lærebøker på samisk. Sjøl tjener Nordli godt over 200 000 ...

Fråhaldssak er klassekamp

I det siste innlegget sitt om alkohol i RG nr. 9, grev Sigrid seg endå lenger ned i den alkoholpolitiske bakevja ho har hamna i. Og etterkvart som dei politiske argumenta tar slutt, ser det ut til at ho lyt ty til usanningar og forvrengingar om FMR's praksis.

Eit døme: Ho omtalar den situasjonen som har vore i Studentersamfunnet (DNS) i Oslo, med m.a. boikott frå dei borgarlege grupperingane og sekeritiske feil i Raudfronten, dei siste semestra. «I en slik situasjon foreslår FMR at alt øl- og vinsalg i hele huset stoppes under lørdagsmøtene, og lager en aksjon hvor de oppfordrer til boikott av ølsalget. De møter hver sjel som våger å kjøpe seg en øl med løpesedler». Sanninga er at Boikott ølet-aksjonen vart starta hausten 1975, då var det mykje folk i Studentersamfunnet. Og aksjonen gikk ikkje ut på å stoppa alt øl- og vinsalet i heile huset, men gikk konkret ut på å oppmoda folk til å ikkje kjøpa øl i huset, og den var kobla saman med eit framlegg om å stoppa øl- og vinsalet i Storsalen under laurdagsmøta. På desse krava skreiv over 700 studentar under.

I Vårsemestret i år, medan DNS var på sitt dårlegaste, hadde FMR stand på laurdagsmøta berre to gonger. Sigrid må altså ha vore ekstra «uheldig» dersom ho har fått flygeblad frå oss kvar gong ho har kjøpt seg pils. Dessutan trur eg Sigrid vil vera samd i, når ho får tenkt seg om, at FMR, på linje med andre organisasjonar, må ha lov å dela ut flygeblad og agitera for synet sitt i DNS. Og ettersom det er mange som kjøper øl der, må dei naudsynlegvis og vera mellom dei som får tilbod om flygeblad. Og ein treng ikkje ta imot. Eg meiner framlegget om øl-stopp i Storsalen under medlemsmøta er eit rett krav, ikkje fordi det har vore så mykje fyll på møta (jamvel om det og har vore døme på det), men fordi DNS som eit viktig forum for ideologisk kamp og burde gå i spissen med eit godt føredøme når det gjeld alkoholpraksis. Når fylla har vorte verre i DNS dei siste tre-fire semestra, heng det saman med opprettinga av Tørteberg øl- og vinstue, nett ved oppgangen til Storsalen. Medan det tidlegare var mog-

Fra FMR's sommerleir 1978.

haldssaken framfor klassekampen. Eg meiner fråhaldssaken og kampen mot all alkoholspreiing og alkoholbruk er klassekamp. Lenin seier m.a.: «Arbeiderklassen er en klasse i oppstigning. Den behøver ikke rusmidler for å bedøve seg eller stimuleres. Og like lite seksuelle overdrivelser som alkohol. Den må ikke, og vil ikke glemme seg selv, glemme kapitalismens motbydelighet, skitt og barbari. Den får sin sterkeste impuls til kamp fra sin klassemessige stilling, av kommunismens ideal. Den trenger klarhet, klarhet og enda en gang klarhet. Derfor, jeg gjentar, ingen svekkelse, ingen øding, ingen sløsing av krefterne». (brev til Clara Zetkin).

Eg meiner Lenin såg klart der Sigrid ser uklårt. Lenin gikk inn for kamp mot alkoholspreiing og alkoholbruk m.a. ved å stø alkoholforbudet i Russland i 1914. Kommunistane hadde som line å arbeida aktivt i fråhaldsrørsla. (SUKPs historie side 145) Eg ønskjer Sigrid velkomen som medlem av Forbundet Mot Rusgift.

Medlem av
Forbundet Mot Rusgift
Innlegget er en del forkortet.
Red.

Svar

1. Jeg beklager at jeg ga en unøyaktig framstilling av hva Forbundet Mot Rusgift (FMR) har foreslått og gjort i DNS. Når FMR foreslo all alkohol vekk fra lørdagsmøtene, var det overfor Rød Front-styret og ikke i forslag direkte på medlemsmøtene. Dette var en metode å slåss for synspunktene sine på som var mer loyal overfor Rød Fronten.

Men: Det står fortsatt fast at FMR ønska og foreslo at det skulle bli alkoholforbud. Dette skjedde så seint som våren '77. Det veit jeg med sikkerhet. Og situasjonen i DNS og for Rød Fronten var dengang langt fra lys. Svært lite folk på møtene. Og så vidt jeg skjønner ønsker fortsatt FMR å foreslå alkoholforbud i DNS, — bare de får Rød Fronten med på det.

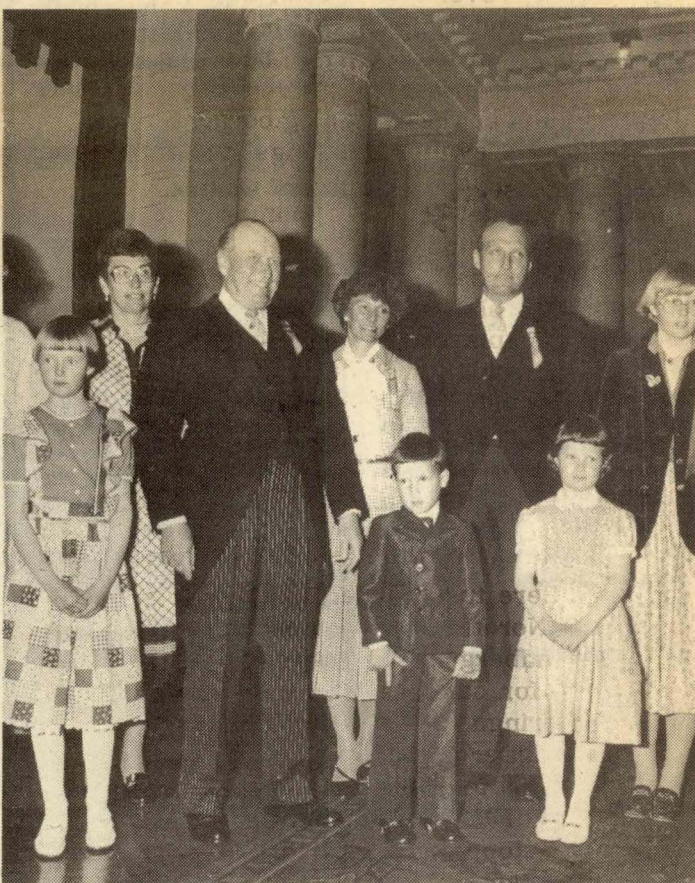
2. Om alkohol skal fungere som lokkemat for å få folk til å komme på DNS-møtene? Ja, sånn kan du se det, hvis innstillinga er som når fanden leser Bibelen.

DNS er et viktig politisk og kulturelt forum ikke bare for studenter, men også for progressive arbeidere og annen ungdom. For at DNS skal kunne ha denne funksjonen, må det også være et trivelig sted å være. Et sted der folk har lyst til å tilbringe en fredags- eller lørdagskveld. Og pr. i dag er det nå en gang slik at svært mange liker å ta et glass øl eller to i helga. Hvis folk ikke kan få kjøpt det i DNS, skal jeg spise hatten min på at det blir færre folk som kommer på møtene.

3. Lenin ser ganske sikkert klarere enn meg. Men: At medlem av FMR tar Lenins prinsipielle uttalelse om alkoholspørsmålet fra 1914 (Som jeg sjølsagt er 100% enig i) uforbeholdent til inntekt for FMR sin taktikk og linje i kampen mot alkohol i Norge i 1978, den er for droy.

Sigrid.

Redaksjonen anser med dette debatten mellom medlem av FMR og Sigrid i denne omgang som avslutta.

Kongehuset — denne levninga fra føydaltida som faktisk ikke utretter noe nyttig, som i ordets rette forstand virkelig er en gjeng snyltere — skal fortsatt få leve fett på arbeidsfolks slit. 16 millioner er den nette summen de skal disponere neste år. Det skulle forresten bare mangle, det koster å holde hus med skinntrukte dasser!

Støtt Polstreiken!

Arbeiderne ved Vinmonopolet er ute i en streik som går lønnsstoppen midt i mot. For å klare seg trenger de kraftig økonomisk støtte. Lag faste innsamlinger i klassen og på jobben. Gå på dørne med bøsser, del ut løpesedler! Send pengene til:
Oslo: Streikekomiteen ved A/S Vinmonopolet, Folkets Hus, Youngsgt.

11, vørelse 525. Telefon (02) 208227. Postgironummer 2 33 07 02.
Bergen: Vinmonopolets arbeiderforening, Walckendorffsgt. 6, Telefon: (05) 230900. Postgironummer: 3 33 39 60.
Trondheim: Streikekomiteen ved Vinmonopolet, NNN-kontoret, Folkets hus, Olav Trygvassonsgt. 5. Telefon: (075) 29222. Postgironummer: 3 33 30 77.

Rød Ungdom om statsbudsjettet

Lurer du på hva slags bevilgninger skolene har fått i årets statsbudsjett? Da får du svar i en kort informasjon fra Rød Ungdom om budsjettet til Kirke- og Undervisningsdepartementet. Det er

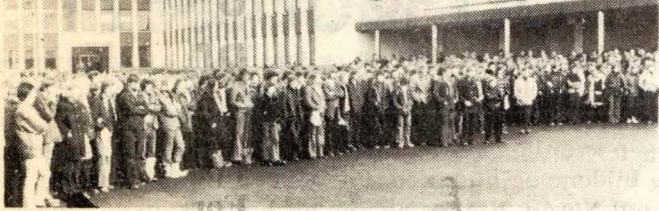
også en kommentar til budsjettet. Bestill det raskt fra Rød Ungdom, postboks 610, Sentrum, Oslo 1. Tlf.: (02) 35 32 62.

1 soldat i stand til å skrive

I forrige nr. etterlyste vi soldatstoff. En av grunnene vi kunne tenke oss for at det ikke kom var: «3. De soldatene som leser og interesserer seg for Røde Garde er så treige i hue at de enten ikke oppdager en eneste interes-

sant ting å skrive hjem om, eller ikke er i stand til å skrive i det hele tatt.» Det er nå motbevist. En soldat har bevisst at han kan skrive. Vi gratulerer. Er han den eneste?

Fra skolegården

2 viktige rettigheter

Det nye skolereglementet som gjelder i den videregående skolen fra i høst sikrer oss 2 viktige rettigheter.

1. Skoleutvalget pålegges å gi regler som sikrer elever og elevorganisasjoner rett til bruk av oppslags-tavler og formidlet informasjon på annen måte, og rett til bruk av skoleanlegget. (lokaler) Reglene skal lages slik at de hjelper til å engasjere elevene i politiske spørsmål og samfunnsproblemer.

Forbud mot politisk virksomhet, som mange skoleutvalg har vedtatt, blir dermed ULOVLIGE.

2. Elevene kan meldes inn i elevorganisasjoner kollektivt. Dermed har departementet gitt seg. I fjor gikk de ut med et skriv hvor det het at skolene ikke kunne melde elevrådene inn i YLI, NGS osv.

Vi kommer tilbake til reglementet som helhet seinere.

Fellesmøte YLI — YES

Fredag 20/9 var det fellesmøte mellom YES og YLI. Vedtakene fra møtet er ikke offentliggjort, men ryktene forteller at det ble oppnådd «enighet» om EN ORGANISASJON våren 79. Imidlertid er det uenighet mellom de som bestemmer i YES. AUF ønsker samling da de har funnet ut at YES

har blitt for isolert. Unge Høyre mener at YES er bedre enn ingen ting. De har ingen tro på å vinne innflytelse i en stor elevorganisasjon. Så de klamrer seg til vraket så lenge som mulig. Så en organisasjon blir det sannsynligvis ikke før båten, dvs. YES blir senket helt av elevene.

YLI mot lønnsstopp

«Vi mener at lønnsstoppen fungerer spesielt urettferdig overfor lavtlønnede — som for en stor del er jenter — fordi den forventede prisstigning på 4–5% gir seg større utslag for dem som allerede har lite.

Vi protesterer også mot at fagbevegelsen's til-

kjempede forhandlings- og streikerett blir fjernet ved et pennestøk, og ser på dette som å frata oss helt elementære demokratiske rettigheter.

Vi krever at regjeringa trekker loven tilbake umiddelbart.»

Oslo, YLI's jentekonferanse 23/9-78

Rosenvilde inn i YLI

Rosenvilde videregående skole har meldt seg inn i YLI. Flere andre holder

på med avstemninger i det Røde Garde går i trykken.

Vanskelig for jenter å få læreplass

Oslo YLI's jentekonferanse sier i en uttalelse at jenter ofte blir forbigått når de søker om læreplasser i fag som tidligere har vært forbeholdt gutter. Videre heter det:

«Vi henstiller til Lærlingemndaa i Oslo å ta dette alvorlig, og styrke sitt engasjement når det gjelder å skaffe jenter lærlingeplasser.

Vi viser til likestillingsloven, vedtatt i Stortinget 26/5-78, og som presiserer

kvinner's og menn's like rett til utdanning og arbeid.

Dette lærlingekontoret bør ha til oppgave å distribuere ut læreplasser, sånn at alle henvendelser etter lærlinger går gjennom kontoret. På den måten vil det lettere bli en kontroll med hvem som tar inn lærlinger, og hvem som får læreplass.

Dette vil da kunne beskytte jenter mot forbigåelse på usaklig grunnlag.»

Karakterstreiken neppe noen suksess for NGS-ledelsen

Torsdag 28. september hadde ledelsen i Norges Gymnasiast-samband (NGS) oppfordra alle landets gymnas til å gå til streik for å beholde karakterene i skolen. Mandagen etter ringte Røde Garde til NGS-kontoret for å få vite hvor stor oppslutningen om streiken var. Vi fikk da følgende svar: «Det kan dere få vite om 3–4 uker. Vi sender i denne uka ut spørsekjemaer til skolene om streiken. Noen oversikt over oppslutninga har vi ikke før de kommer inn igjen». Merkelig, for lørdagen før hadde en representant for sentralutvalget i NGS stått på talerstolen i

Studentersamfunnet i Oslo, og strålende fortalt at 60 000 elever hadde deltatt i streiken. Og det er samtlige gymnasiaster i hele landet.

Så det var altså bare tøys. Og det stemmer også med det inntrykket vi har. I alle fall var stemningen laber i Oslo, hvor det ikke var noe synlig aktivitet i byen. Vi var med en av de skolene som boikottet streiken — Forsøksgymnaset i Bærum på en aksjonsdag de hadde tre dager før streiken skulle være:

Med Nordhaug på aksjonsdag

Laber stemning på Bærumsskolene

Langt ifra noen entusiastisk streikestemning på gymnaset i Bærum. Det er hovedinntrykket vårt etter en rundtur sammen med elever fra Nordhaug videregående skole.

Nordhaug bestemte seg raskt, men etter grundige diskusjoner, for å boikotte NGS-ledelsens streik for karakterer. Men elevene på Nordhaug ville ikke nøye seg med det. De trykte opp løpesedler og mandag 25. september — tre dager før streiken — dro de rundt på skolene for å informere om sitt syn på streiken og karakterer. Nordhaug er et forsøksgymnas og elevene der har sjøl erfaring fra karakterfri skole, samtidig som de kjenner eksamenspresset bedre enn de fleste — de må gå opp som privatister i alle fag.

AKSJONSDAGEN

I alt åtte skoler i Bærum blei besøkt denne mandagen og en stor del av elevene var aktivt med. Vi dro sammen med Anne, Ole, Tor, Bente og Annette til Eikeli gymnas og nådde fram etter å ha unngått noen kuer som var svært interesserte i løpesedlene fra Nordhaug.

Så overstrømmende var ikke interessen på Eikeli, men løpesedlene gikk fort unna. Eikeli gymnas hadde vedtatt å delta i streiken dagen før, men vi traff en god del elever som ikke kom til å delta og som likte godt at det kom folk og delte ut materiale mot den. Interessant var det også at Unge Høyre ikke engang har alle sine egne med seg i denne saken. En hel del klart konservative elever ga uttrykk for at de ikke støttet streiken sjøl om de var for karakterer og ikke var enige i det øvrige innholdet i løpesedlene.

KLART NGS-DIKTAT

Likevel, det sterkeste inntrykket var at svært få visste noe særlig om hverken streiken eller evalueringsutvalgets innstilling som streiken retta seg mot. Dette var også erfaringene fra de andre skolene i kommunen — det var helt åpenbart at NGS-ledelsen på diktatorisk vis har tredd denne streiken ned over hodet på elevene. De stedene som skulle streike hadde det vært allmøte om dette, men så godt som ingen diskusjon om innholdet i streiken og karakterspørsmålet for øvrig.

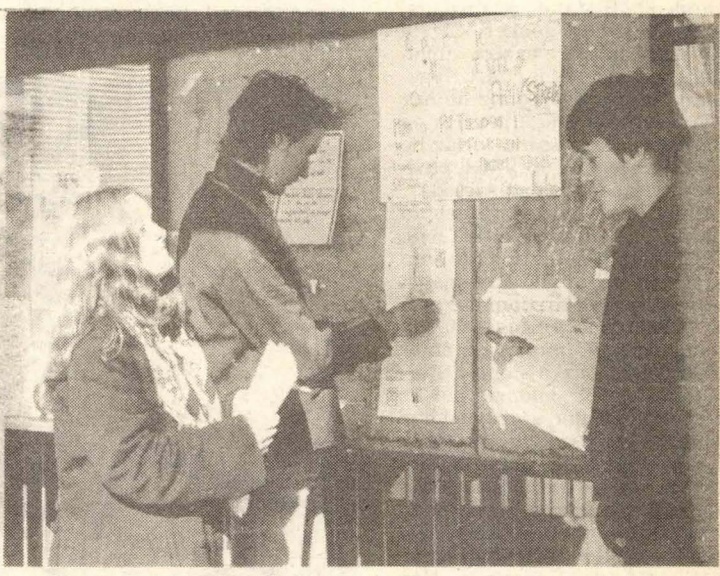
Anne i aksjon.

Men som sagt, løpesedlene gikk unna — de ble spredd i skolegården, på lærerværelset, hengt opp på oppslagstavlene og de som enda blei igjen, blei festa til sykler, motorsykler

og biler til lærere og elever. Vi tror ikke en eneste elev på Eikeli dro hjem uten å ha fått vite at ikke alle skoler lot NGS-ledelsens diktat gå ubemerka hen.

Hver eneste løpeseddel skal ut! Her en runde i sykkelstativet.

Oppslagstavla prydes med mot-løpesedler. Fra venstre Anne Ole, og Tor.

O.D.: Nordhaug støtter Eritrea

Forsøksgymnaset i Bærum (Nordhaug videregående skole) har vedtatt å boikotte årets Operasjon Dagsverk til flyktningeleir i Thailand og istedet samle inn penger til ELF og EPLF i Eritrea. I en pressemelding fra skolen heter det om Unge Høyres Thailandprosjekt: «Vi ser

ikke dette prosjektet som hjelp til reell frigjøring. O.D.-pengene vil ikke gjøre situasjonen særlig bedre for flyktningene, de vil bare være en hjelp til regimet i Thailand.» Videre i meldingen heter det:

«Det ble flertall for å samle inn penger til de to

frigjøringsbevegelsene ELF og EPLF i Eritrea. Disse to frigjøringsbevegelsene leder det eritreiske folket i kampen mot 100 000 etiopiske soldater med hjelp av kubanske «rådgivere» og mot avanserte sovjetiske våpen inkludert napalm og splintbomber. I sommer, da ne-

sten hele Eritrea var frigjort, satte Sovjet inn med massiv støtte til okkupantmakta mot frigjøringskampen. Eritreerne trenger derfor nå all den støtte de kan få. Vi oppfordrer til slutt alle andre gymnasiaster til å boikotte Operasjon Dagsverk og støtte Eritrea!»

Chamberlaines galskap

Historieboka

ljuger om 2. verdenskrig

HVA LÆRTE DU OM 2. VERDENSKRIG

Ut fra hva du har lært på skolen:

- 1) Forrådde Sovjet England og Frankrike da de inngikk ikke-angrepspakt med Tyskland?
- 2) Hvilket inntrykk sitter du igjen med av Sovjets rolle i 2. Verdenskrig?

Harald, 1. gymnasiast:

- 1) Ja, de sviktet!
- 2) Vi lærte at i slutten av krigen hjalp Sovjet USA, og at det var bra.

N.N. 3. gymnasiast:

— Vet du hva som er forskjellen på Stalin og Hitler?

- 1) Ja, begge hadde bart, unntatt Hitler.
- 2) De ble ikke bra før på slutten av krigen. Sovjet støttet den part de trodde kunne vinne.

Cathrine, 1. gymnasiast:

- 1) Sovjet gjorde det fordi de ikke ville ha krig med Tyskland. Ja, de forrådde England og Frankrike
- 2) De gjorde en stor innsats!

N.N., gymnasiast:

- 1) Personlig mener jeg de ikke sviktet.
- 2) Det var bra at de støttet de allierte, og ikke Tyskland. Men det var ikke bra den måten de gikk fram overfor andre land, f.eks. Polen.

Monica, skoleelev:

Jeg vet ikke så mye om dette, jeg synes vi lærte det så overfladisk på skolen. Man vet ikke om det vi lærer er sant. Jeg er motstander av krig. Jeg tror kanskje Sovjet var bitre, fordi Russland hadde mistet så mye land under 1. Verdenskrig. Det var galt at Russland brukte så mye krefter på 1. Verdenskrig, de skulle heller bruke pengene på sitt eget land, det var jo U-land. Vi lærte i hvert fall at Sovjet var et kommunistisk land, og alt det innebar...

Pål, arbeidsløs:

- 1) Vi lærte at ikke-angrepspakten forvirra de allierte. De trodde at Sovjet ikke var interessert i å slåss mot Tyskland.
- 2) Den var brukbar, lærte vi. De kjempa jo hardt, og ofra mye i kampen mot nazismen. Sjel tror jeg at ikke-angreps-pakten var en taktisk manøver. Den gjorde det mulig for Sovjet å gjøre ferdig forberedelsene til krigen mot Tyskland.

— De vet jo at jeg aldri har vurdert Chamberlain særlig høyt, men det han gjør nå, slår alle rekorder i dumhet. — Her gir vi garantier til Hellas og Romania, men hva kan vi gjøre for dem dersom Hitler angriper dem? Nesten ingenting! Geografisk ligger disse to landene slik til at vi ikke kan nå fram til dem. Til og med forsyninger av våpen og ammunisjon kan bare skje over sovjetisk territorium. Nøkkelen til å redde disse landene ligger i Deres hender. Uten Russland kommer det ingenting ut av det. — Følgelig vil det først og fremst være nødvendig å inngå overenskomst med Moskva. Og hvordan går så Chamberlain fram? Uten noen avtale med Sovjetunionen og faktisk bak ryggen på den deler han ut «garantier» i hytt og vær til land som ligger i Øst-Europa. For en makeles galskap! Så langt er det altså kommet med britisk diplomati!

Denne salva ble ikke avfyrt av en eller annen Moskvatro diplomat på oppdrag fra KGB. Mannen bak disse orda er ingen ringere enn den framtrepende konservative engelske politikeren Lloyd George. Han var ikke blitt kommunist, men i motsetning til Englands statsminister Chamberlain, var George såpass realistisk at han innså at den største faren for verdensfreden på dette tidspunkt (1939) kom fra Hitler-Tyskland. Hvilken plan jobba Chamberlain etter og hvilke følger fikk denne politikken for verden? Vi skal kikke litt på det som skjedde i åra rett før krigsutbruddet i 1939.

STOKK BLINDE ANTI-KOMMUNISTER MED MAKTA I ENGLAND

I England, verdens stormakt nr. 1 på denne tida, foregår det en maktkamp mellom to fløyer konservative politikere. På den ene sida står folka rundt Winston Churchill og Lloyd George og på den andre klikken rundt Neville Chamberlain. Den førstnevnte gruppa ville svare på Hitlers aggresjon med å gjenopprette ententen fra 1. verdenskrig — altså søke samarbeid med Sovjetunionen — mens Chamberlain — totalt forblinda av klassehat til den sosialistiske sovjetrepublikken som han var

— hadde en ting for øye: For enhver pris å unngå samarbeid med Sovjet og håpe at Hitler ville rette angrepet østover, for at England og Frankrike seinere kunne komme inn på arenaen... Chamberlain gikk endelig av med seieren i mai 1937 da han ble statsminister. Utenrikspolitikken til England på denne tida ble i virkeligheten styrt av en ultrareaksjonær bande som ble kalt «Clivedenklikken». De vanskeligste politiske spørsmål ble gjerne avgjort mellom to partier golf.

UNNFALLENHET OG SVIK

Her følger noen av de viktigste begivenhetene i disse åra:

— 1933: Tyskland og Japan går ut av Folkeforbundet

— Stresa-konferansen i april 1935 (England, Frankrike og Italia) nekter å vedta effektive tiltak mot Hitlers klare brudd på de militære bestemmelsene fra Versailles-traktaten.

— 1 juni 1935 inngår England og Tyskland en flåteavtale som gir Hitler rett til å ruste opp langt utover Versailles-traktatens bestemmelser. (Til og med Frankrike protesterer overfor England!)

— 3. oktober 1935 starter Mussolini krigsoperasjonene mot Etiopia. England løfter ikke en finger og Chamberlain står fram

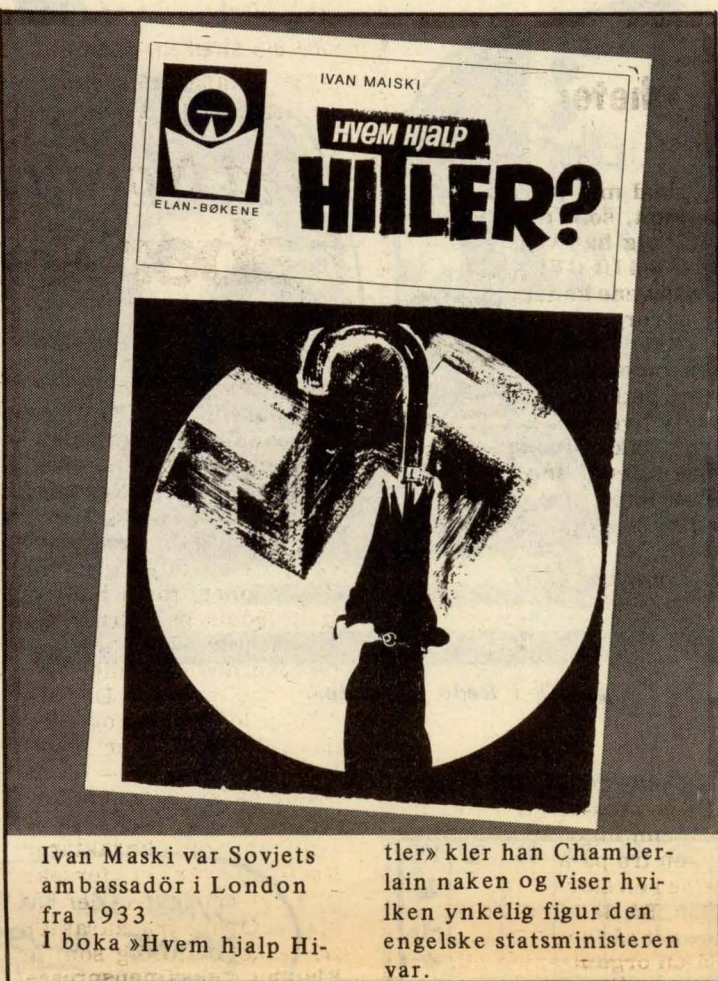
og kaller sanksjoner mot Hitler for «vanvidd». Frankrikes og Englands utenriksministre — Laval og Hoare — gikk så langt at de ville inngå en avtale med Mussolini hvor de ville «gi» han halvparten av Etiopia som en «tak» for invasjonen! Dette ble for drøy kost og Hoare måtte trekke seg midlertidig tilbake.

7. mars 1936: Hitler okkuperer Rhin-området. Sovjet foreslår kraftige tiltak mot aggressoren, men England og Frankrike med støtte fra USA, nekter å være med på noe sånt. (Seinere viste det seg at Hitlers generaler hadde ordre i lomma om å trekke seg tilbake øyeblikkelig hvis Frankrike ytte motstand)

12. mars 1938: Hitler okkuperer Østerrike. For å markere hvordan han gir blaffen i Chamberlain, arrangerer Hitler dette sånn at dette faller nøyaktig samtidig med at Ribbentropp blir høytidelig mottatt i London! Sovjet fremmer på ny forslag om felles tiltak mot Hitlers aggresjon og foreslår en konferanse for å drøfte hva som kan gjøres for å stanse fascismens frammarsj. England vil også ha en konferanse — men ikke retta mot Hitler og Mussolini! De ønsket at «alle europeiske makter ville delta». Etter at Hitler og Mussolini hadde begynt å okkupere land for lenge siden, syntes England nå, med støtte fra Frankrike og USA, at tida var inne til å begynne fredelig samtaler med dem!

16. april 1938 inngår England og Italia (under Mussolini) en pakt om «vennskap og samarbeid». Gjennom denne avtalen anerkjente England erobringa av Etiopia. (Samtidig falt de også den spanske republikken i ryggen, men det er en annen historie).

29. og 30. september: Munchen-forliket. England og Frankrike gir bort Tsjekkoslovakia til Hitler. Chamberlain uttaler at «Freden er sikret i vår tid!» (Den amerikanske ambassadøren i London foreslår at det

Ivan Maski var Sovjets ambassadør i London fra 1933. I boka »Hvem hjalp Hi-

ter» kler han Chamberlain naken og viser hvilken ynkelig figur den engelske statsministeren var.

blir reist en statue over den «store statsmannen» Chamberlain for hans fredsinnsett!

1939

7 april: Fascistene okkuperer Albania

28 april: Hitler river i stykker ikke-angrepspakta med Polen og bryter den engelsk-tyske avtalen om begrensning av flåtestyrken fra 1935.

SOVJET KJEMPER FORVILET FOR Å SKAPE EN BRED FRONT MOT HITLER

Resultatet av Englands og Frankrikes unnfalleshhet overfor Tyskland er klart som vann: Hitlers appetitt bare øker og øker og stadig flere landområder faller i hans hender. I denne situasjonen foreslår Sovjet på ny det eneste logiske og det eneste som kunne hindre full verdenskrig: en militær/politisk samarbeidsavtale mellom England, Frankrike og Sovjet. Disse tre landa kunne tilsammen stille en uslåelig militær styrke på beina. Hvordan reagerer England? Et eksempel: Straks etter okkupasjonen av Tsjekkoslovakia trakk England sin ambassadør i Tyskland hjem til London for å vise at de var motstandere av okkupasjonen. Den 24. april tillot de ambassadøren å reise tilbake til Berlin igjen! Hvordan virka dette monstro på Hitler? Skremme han kunne det ihvertfall ikke gjøre.

TREMAKTS-FORHANDLINGENE

Etter sterkt press fra den sovjetiske regjering kom til slutt tremaktsforhandlingene mellom Sovjet, England og Frankrike i stand. Chamberlain utsatte forhandlingene i det lengste, men da Sovjet fikk støtte i det britiske parlamentet av Churchill, Eden og Lloyd George ble presset for stort. Sterkt motvillig ble den engelske og franske regjering tvunget til å starte forhandling med Sovjet. Som frykta saboterte Chamberlain forhandlingene fra første dag. Her skal vi bare nevne tre eksempler:

— P.g.a. tidspresset — nazistene kunne tenkes å lade kanonene når som helst — var det av aller største betydning at dele-

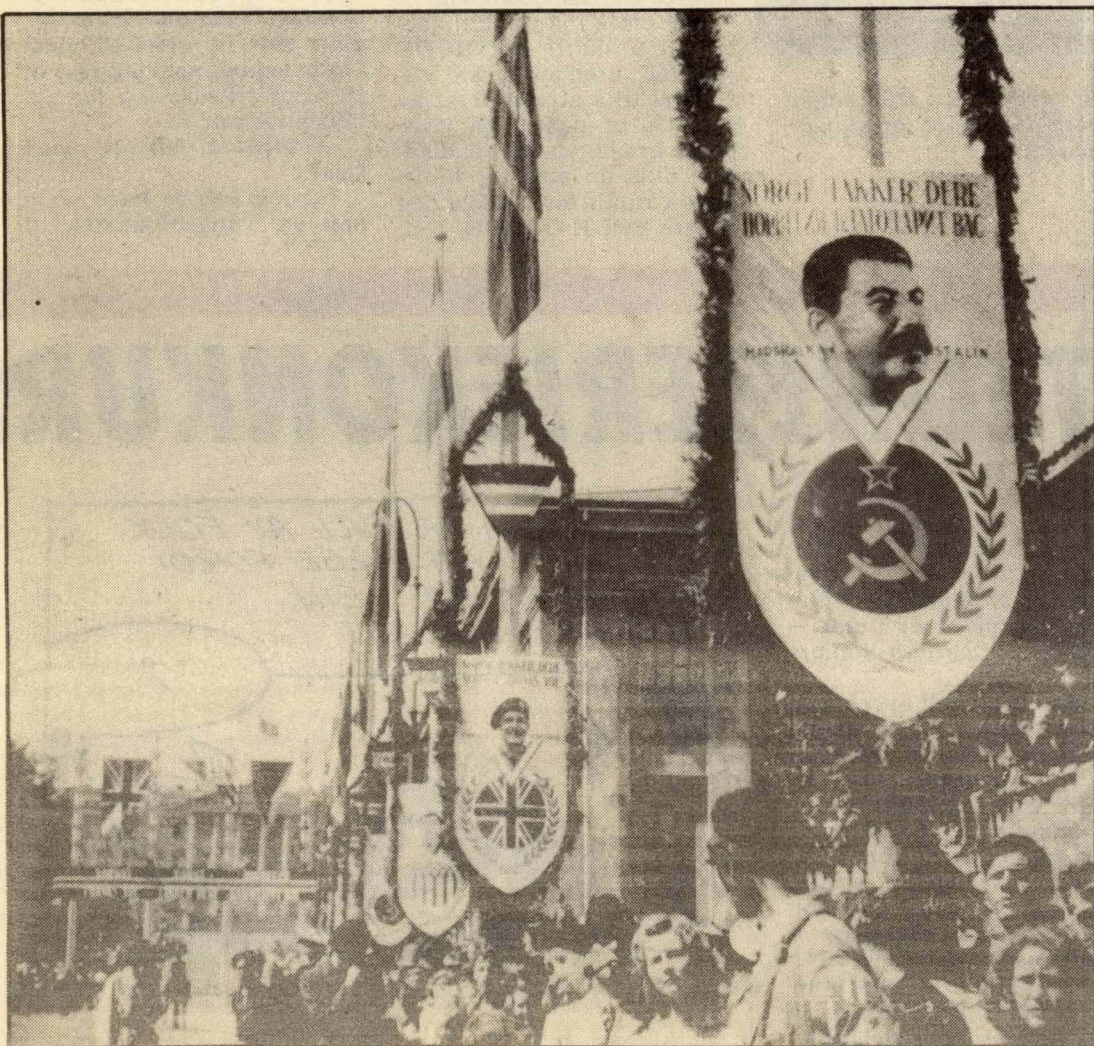
gasjonene fra de tre landa bestod av absolutte toppfolk som hadde fullmakter til å forhandle seg fram til en overenskomst. Mens Sovjet stilte sine aller fremste representanter i delegasjonen, møtte Frankrike og England med delegasjonsledere som til da var totalt ukjente og — politiske middelmådigheter.

Forhandlingene foregikk i Moskva, og vi har allerede forklart hvorfor det hasta så å komme i gang med forhandlingene. En skulle tro det var en selvfølge at den engelske og franske delegasjonen i denne situasjonen reiste med fly. Men, nei. Den 5. august seilte militærdelegasjonene fra London med et blanda frakt- og passasjerskip, «City of Exeter» — det gjorde 13 knop i timen og var framme i Sovjet 10. august, 5 døgn på reisa — da timer og minutter kunne være avgjørende!

Sammensetninga av delegasjonene skulle vise seg å bli avgjøende. Den engelske delegasjonen hadde overhodet ikke fullmakt fra sin regjering til å undertegne en avtale med Sovjet!

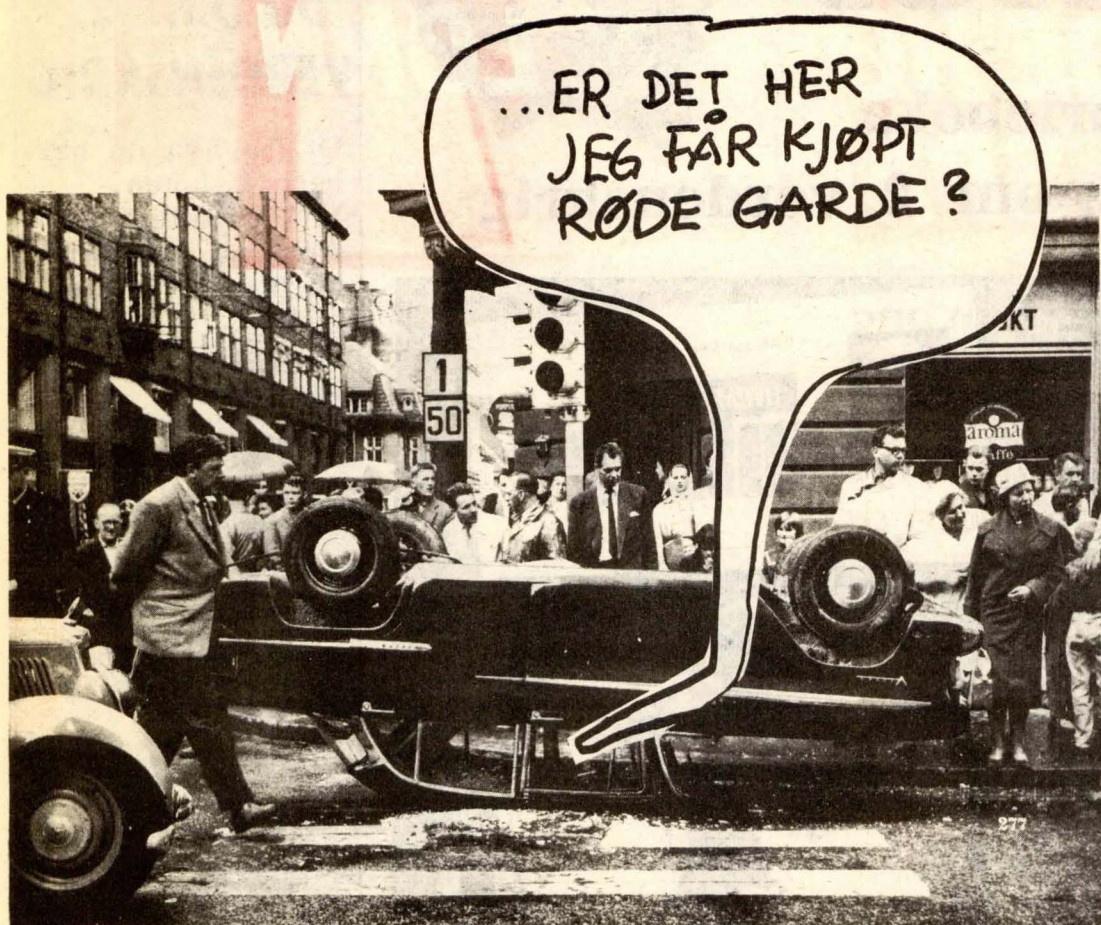
På toppen av det hele ble det seinere avslørt at England samtidig som tremaktsforhandlingene pågikk førte forhandlinger med Tyskland om de samme spørsmålene! Chamberlains sabotasje og svik kjente ingen grenser.

Med en sånn holdning fra Englands side, og Frankrike på slep, gikk det som det måtte gå — tremaktsforhandlingene brøyt sammen. England og Frankrike ga i virkeligheten aldri slipp på sin hovedstrategi: og oppnå at Hitler angrep Sovjet, mens de sjøl stod på sidelinja. Sånn ville de oppnå både å knuse den sosialistiske sovjetstaten og slite ut den tyske imperialismen uten at de sjøl løfta en finger. Stalins Sovjet hadde nå bare to muligheter: total isolasjon med fare for øyeblikkelig angrep fra Hitler, eller å slutte en ikke-angrepspakt med Hitler. Stalin viste seg som en fremragende militær taktiker og valgte det siste, og la med det grunnen for at den røde armeen noen år seinere knuste nazihæren. Dette kommer vi tilbake til i Røde Garde.

Dette er ikke den Røde plass, men Karl Johan i frigjøringsdagene 1945..

TIPS TIL VORDENDE STORSELG

«Mange stresser byen rundt for å få tak i Røde Garde».

Abbonementsoversikt

	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	
Finnmark											26
Troms											36
Nordland											21
Trøndelag											21
Møre og Romsdal											30
Sogn og Fjordane											40
Hordaland											70
Rogaland											10
Agder											30
Telemark											35
Buskerud											17
Vestfold											16
Oppland											23
Hedmark											75
Østfold											40
Akershus											46
Oslo											51
											49

I den siste tiden er RØDE GARDE, etter manges mening blitt en bedre, mer allsidig, ja kort sagt, en mer leseverdig avis. Den største feilen er kanskje at RØDE GARDE leses av alt for få ungdommer. Men for at RØDE GARDE skal bli en enda bedre avis, en mer levende avis, trenger vi mange flere lesere.

I dag kjenner bare mindretallet av ungdom i Norge avisa. Dette er slett ikke fordi avisa er så slapp og kjedelig, men rett og slett fordi de ikke kjenner til noen avis som heter RØDE GARDE, sier Bjørn, 20 år fra Bærum til avisa.

— Akkurat nå som RØDE GARDE har satt i gang en kampanje for å øke løssalget og verve nye abonnenter er det sikkert fornuftig å se tilbake på tidligere erfaringer vi har hatt i salg av RØDE GARDE.

SOLGTE 400 AVISER HVER MÅNED

I nesten ett år solgte vi 400 aviser hver måned i Bærum, og dette var mulig fordi RØDE GARDE salg var noe vi prioriterte svært høyt. På et par steder stilte det opp en seks-ni stykker sammen med en flott stand.

PROFF STAND

Vi la stor vekt på at standen skulle se skikkelig ut. Ingen gidder å lese det som står med noen uleselige kruseduller på en shabby plankehaug, samme hvor interessant vi enn måtte mene det budskapet er. Derfor satte vi igang med å lage en skikkelig stand.

Til hver standdag skrev vi om noe som helt sikkert ville vekke interesse og debatt. Som regel var det hele tida skarpe diskusjoner ved standen, noe jeg mener er en viktig del av det å stå på stand. I kamp mot andre syn ble vi virkelig nødt til å kunne forsvare standpunktene våre på en overbevisende måte. Siden vi var mange på stand, var det alltid hjelp å få hvis du var usikker på noe. Dette skapte en fantastisk entusiasme.

Dessuten var vi pågående, så borgerfruene i Bærum uffa seg fælt. Det var til og med reportasje fra en salgsaksjon i lokalavisa. Da var det visst en fyr som hadde forvilla seg inn i et supermarked, og stod og solgte avisa der.

— Diskuterte dere noen gang på forhånd hvordan dere skulle selge bladet?

— Ja, vi fant etterhvert ut at skulle vi kunne stå inne for det som sto i avisa, måtte vi ha regelmessige diskusjoner om det som sto i blekka var riktig, hva vi skulle legge vekt på, og «selge på».

De resultatene dere oppnådde, var det bare hver lørdag på stand?

Nei, alle som deltok i salget hadde en pen liten bunke blader liggende hjemme, klar til bruk, (og kanskje en liten påminnelse til enhver tid) til salg på skolen, jobben, blant venner osv.

For en ting er passe sikkert, det er mange flere som er interessert i å lese RØDE GARDE enn vi tror, enten fordi de bare har lyst til å lese det som står der, eller fordi de vil ha bakgrunnsmateriale til en frisk diskusjon.

Alle disse må ha muligheten til å skaffe seg RØDE GARDE, uten at de skal være nødt til å stresser livet av seg. Du er nødt til å være passe bra higen etter ei blad-fille hvis du stresser halve bygda rundt for å sikre deg nyeste RØDE GARDE. Nei,

alle har etter min mening rett til å få kjøpt avisa på en komfortabel måte.

Det finnes tusner av muligheter for å selge avisa. Ta med avisa på skolen, på ungdomsklubben, utafør kinoen, eller rett og slett til «hun trøtte naboen som ikke ser ut til å interessere seg for annet enn lekser.»

— Tilslutt, har du noen tips?

Ja, jeg kan jo bare sette opp en «smørbrødsliste» til

MED ROTTE PA STAND

Vi har funnet en ny og revolusjonerende måte å selge Røde Garde på.

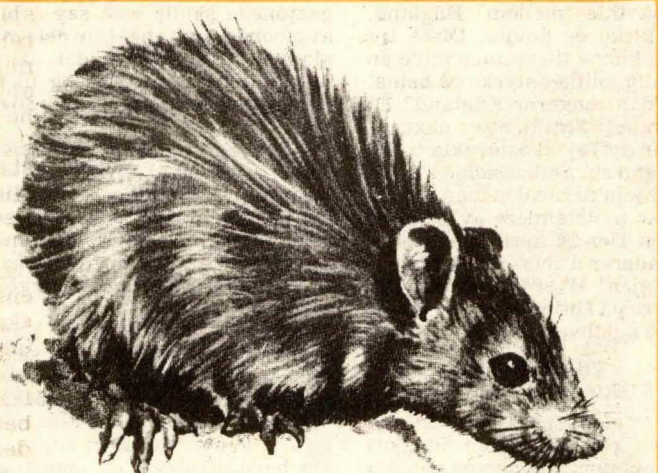
Jeg er den heldige eier av en grønlandsk hetterotte. En dag syntes jeg den hadde fått for lite mosjon, så jeg tok den med meg på stand en lørdag formiddag. Dette vakte stor jubel blant de mange handlende. De fløkket seg rundt meg og framlå enstemmig sitt krav: «Ta fram rotta!» Dette benyttet de andre RG selgerne seg av, og de solgte Røde Garde på spreng. Jeg solgte 6 nummere, de andre solgte vel enda fler.

Som dere skjønner er dette en meget anbefalingsverdig metode for økt RG salg.

TA MED KJÆLEDYRA PÅ STAND!!!!

Jeg vil forresten benytte anledningen til å reklamere for rotta.

Hetterotta er avlet fram av tamrotta. Hun-

nen blir ca 10–20 cm lang. Hannen noe lengre, større og kraftigere. Fargen er hvit med brun, grå el. svart hette.

Føden består stort sett av solsikkefrø og ost, leverpostei, eplekake og biff m.m. Kort sagt alt mulig unntatt sneiper, noe som dessverre min rotte er veldig glad i.

Rotta lever i ca. 2–3 år. Hvis du parrer den vil den gå drektig i 25–26 dager. Den får ca. 10–20 unger.

Rotta er et veldig sosialt kjæledyr, og den kan taes med overalt (f.eks. på stand)

Prisen er 30 kroner. Røde Garde selger og rottefan

15 år.

Her diskuterer RGs salgsteam opplegget for standsaksjonen.

TEGNESERIEKONKURRANSE

Tenk så fint om Røde Garde kunne være fullt av tegneserier — små og litt større, som setter søkelyset på alt det ungdom opplever og er opptatt av. Sånn er ikke avisa vår i dag — det går år og dag mellom hver tegning.

Men vi er helt overbevist om at mange av dere som leser Røde Garde, kunne få til fine og nyttige tegneserier. Noen tegneinteresserte har alt meldt seg, og at kontakten med dem ikke har vært særlig god, er helt og fullt redaksjonens ansvar. Vi vil iherdig prøve å bedre oss på dette punktet!

For å få alle de gode ideene fram i lyset, utlyser vi hermed en tegneseriekonkurranse! Kravene til bi-

Hvorfor har ikke Røde Garde bedre tegneserier enn Hårek?

Spekulerer Ski kommune i arbeidsløsheten?

UNGDOM KREVDE HØYERE LØNN — BLEI TRUA MED SPARKEN

På et jorde et stykke utafor Oslo står fem ungdommer og hogger ved. Under ledelse av en arbeidsformann hogger og stabler de fra 7.30 til 14.30 for Ski kommuneskoger. «Arbeidstreningsgruppe» heter det på «fint». Det finnes ikke do på stedet, da må de gå til en ungdomsskole i nærheten. Matpause har de i ei knøttlita brakke. Lønna: 18 kr. timen for de under 18 år og 23,50 for de over. Ei lønn det er umulig å leve av — og gutta protesterte, men det skulle de ikke ha gjort ...

— Vedhogging er ensformig, og det kan være ganske hardt fysisk. Lønna vår er det umulig å leve av i dag. Dessuten er gjennomsnittslønna for skogsarbeid 30 kroner timen — den ligger vi jo langt under! Vi gjør like god jobb som voksne folk, hvorfor skal vi da få mye dårligere betaling? sier gutta sjøl.

NOK AV ANDRE

De ville ikke finne seg i den dårlige lønna. Sjøl om de var få og skulle jobbe her i kort tid, organiserte de seg i en klubb, fatta enstemmig vedtak om å kreve 7 kroner mer i timen, og truet med streik. Kravet ble sendt til arbeidskontoret i Follo som er ansvarlig for dem. Det ble blankt avvist. Ikke nok med det, i svaret ble de også truet med at hvis de gikk til streik, var det nok av ungdommer som var interessert i å overta jobbene deres! Sånn behandles altså

såkalt «ressurssvak» ungdom — de skal versågod holde munnen igjen og være djupt takknemlige over de smulene de får. Lite tyder dessuten på at slike «Arbeidstreningsgrupper» er noe godt tilbud til ungdom med problemer.

Alle de fem guttene på dette prosjektet har hatt ulike personlige problemer, og kombinert med stor ungdomsarbeidsløshet i distriktet var dette det tilbudet de kunne få. Det var ulike meninger blant guttene om hvor bra dette «tilbudet» er:

IKKE NOE GODT TILBUD

— Jeg synes «arbeidstreningsgruppe» er et dårlig navn. Det virker diskriminerende, og jeg tror det bare gjør det vanskeligere å få arbeid etterpå, sier Jon. Han er 21 år, har vært narroman og psykiatrisk pasient. Han har nettopp vært tvangsinnlagt i 3 og en halv

måned på Blakstad sykehus. Oppholdet der var et helvete, og Jon mener sjøl at det bare gjorde ham verre. Så da han i sommer fikk valget mellom å bli på Blakstad eller å ta i mot et tilbud fra Ski kommune om å bli med i en arbeidstreningsgruppe, sa han ja til tilbudet. Han håpa at det var en form for aktiv behandling og trening for å klare en normal livs- og arbeidssituasjon. Han synes det langt ifra fungerer sånn.

— Denne jobben varer i tre måneder. For oss vil det si ut oktober. Kommunen har lovet å prøve å skaffe oss annet arbeid etterpå. Nå er det tre uker igjen av tida, og ingen av oss har fått jobb foreløpig, sier Jon.

ABSOLUTT LYDIGHET KREVES

— Vi har en arbeidsinstruks som er jævelig. Vi kan sparkes øyeblikkelig

uten oppsigelsestid hvis en «gjør seg skyldig i en alvorlig krenkelse av reglementet eller i en alvorlig forgåelse i tjenesten. For eksempel hvis man «uten skjellig grunn nekter eller forsettlig unnlater å etterkomme foresattes ordrer med hensyn til arbeidet eller orden på arbeidsstedet eller viser oppsetsighet mot sine overordnede i arbeidet».

FÅR HJELP TIL PROBLEMER

En av de andre vi snakka med, hadde en annen mening om opplegget:

— Jeg synes det er all riktig å arbeide her. Vi ville ikke fått det noe bedre andre steder. Hvis vi får problemer kan vi lett få kontakt

med folk som kan hjelpe oss. I motsetning til på en annen arbeidsplass der du ville vært helt aleine. En annen ting som er bra, er at vi får komme på en del vanlige arbeidsplasser og se hvordan det er å jobbe der. For den tida får vi full lønn, sier han.

«MANGE ØNSKER TILTAKET VEKK»

Den dagen Røde Garde var på besøk, var det Arbeidskonsulent Harry Hansen fra Arbeidskontoret i Follo som var arbeidsleder. Det var han som hadde skrevet svaret der guttas lønnskrav ble avvist og de ble trua med sparken. Vi ba om hans kommentar til guttas misnøye med den lave lønna og spurte hvorfor kravet deres ble så brutalt avvist.

Harry Hansen svarte blant annet:

— Lønna følger tariffen til Skog og Landarbeiderforbundet. Det er den lønna som er fastsatt av Arbeidsdirektoratet for slike prosjekter, og som de refunderer 50 prosent av til kommunen. Kommunen ville aldri i verden gå med på høyere lønn.

— Da dette prosjektet starta i juni '77, hadde vi slitt i 3 år for å få det til. Det er første og eneste prosjekt i sitt slag i kommunen. Det er nok av folk som ønsker dette nedlagt. Det skal ikke synes at vi har ungdomsproblemer eller arbeidsløshet. Mange vil ikke innrømme det før arbeidsløsheten er så stor at den bare renner over.

Så derfor mener tydeligvis Harry Hansen at ungdom med problemer bare skal takke og bukke for alle slags elendige tilbud. Om de er til å leve av eller ikke. Det er nok den slags «tilpasning» til et normalt arbeidsliv kommunen ønsker, men vi tror ikke de kommer til å lykkes.

Den svarte nasjonen i USA

RØTTER

Dette forteller ikke

Alex Haleys familie og slavene i TV-serien jobba inne i huset til slaveeieren. De utgjorde det øverste skiktet blant slavene — under 10 prosent av dem — de såkalte «hus-negrene». Seinere ble Kunta Kintes etterkommere landeiere, universitetslærere og millionærer slik som Haley sjøl.

«Røtter» viser deg ikke livet til flertallet av slavene, de som sleit ute på bomulls- og tobakksmarkene, de som etter at slaveriet ble oppheva fortsatt i dag lever under lønsslaveri og nasjonal undertrykking.

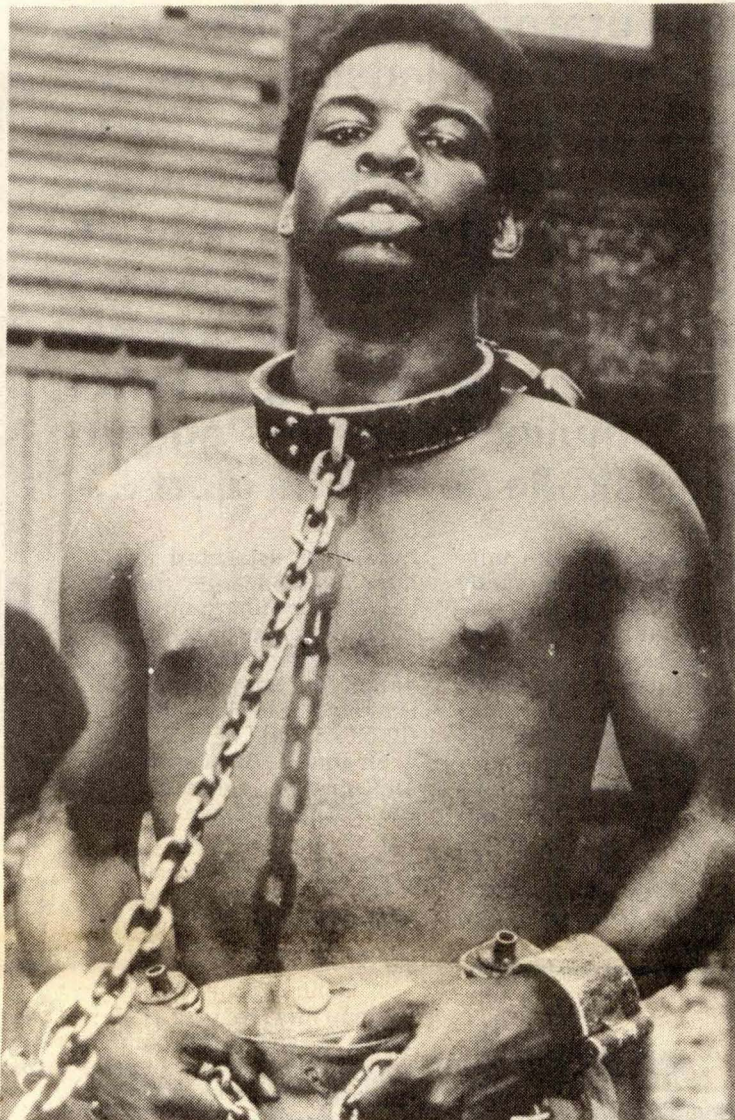
Serien forteller heller ikke om masseopprørene og den væpna motstanden mot slaveeierne. I de siste 90 åra før slaveriet ble offisielt avskaffa, er det registrert mer enn 250 store bølger med slaveopprør. Dette er selvsagt en uadskillig del av historia om slaveriet. «Røtter» er på mange måter en fin serie, men dette er ei viktig innvending mot den. Ifølge Haley støtta ikke slavene de mange opprørene. F.eks. framstiller han slaveopprøret som ble leda av Nat Turner i 1831, som et håpløst verk satt i scene av «gale» slaver. Slavene i «Røtter» synes det er bedre å vente på friheten enn å slå seg sammen og slåss for den.

I virkeligheten var Nat Turner og kampfellorene hans verken «gale» eller isolerte.

Turner hadde et klart mål: Å befri sitt folk. På 24 timer hadde han samla støtte fra over 70 slaver og dette opprøret ga støtet til lignende aksjoner overalt der det fantes slaver.

HEMMEG SLAVEARME

I 1791 grep de svarte slave i Haiti (øya mellom Cuba og Puerto Rico) til våpen og tok makta fra de fanske kolonialistene. Nyhetene om dette tente en ildebrann av slaveopprør langs hele sørkysten av USA: F.eks. organiserte slavene rundt Charleston, South Carolina, i løpet av fem måneder en hemmelig slavearmé på over 9000 mann med sjøllagde geværer. Arméen gikk imidlertid i oppløsning da sentralledelsen, med den tidligere slaven Denmark Vesey i

spissen, blei forrådt, arrestert, torturert og henretta.

«Røtter» forteller deg ingenting om den viktige perioden med svart sjølstyre i sørstatene rett etter Borgerkrigen, fra 1865 til 1880. Med våpen i hånd tiltvang de svarte seg åkerland og lokalt sjølstyre flere steder, og de oppnådde store sosiale framsteg. Men tilslutt blei den gryende svarte nasjonen forrådt av kapitalistene og regjeringa i Nord, som sammen med gods- og plantasje-eierene i sør og Ku Klux Klan satte inn en offensiv mot den.

DEN SVARTE NASJONEN

Det er her «Røtter» ender, uten å nevne denne perioden med svart sjølstyre og kontrarevolusjonens seier. I 1880 — i siste episode — går Kintes og Haleys familie inn i solnedgangen til garden de har kjøpt. Mens de breie massene av det afro-amerikanske folket gikk inn i en ny epoke med Ku Klux Klan-terror, økonomisk utbytte og diskriminering. Denne perioden med felles undertrykking sammen med felles språk, territorium, kultur og økonomisk liv, la grunnlaget for det vi kaller den afro-amerikanske nasjonen, de svartes nasjon.

Skolen er for hvite middelklasseunger

Atlanta, i sørstaten Georgia i USA, er en by med 1,3 millioner innbyggere. 40 prosent av befolkningen er farga, og 17,6 prosent lever under den offisielle fattiggrensa. I sommer besøkte Røde Garde Atlanta Junior College som har 1700 elever. Men bare 200 elever går hvert år ut av skolen med eksamenspapirer. Hvorfor?

Jo, colleget er en av de få svarte skolene i USA.

17. mai 1954 bestemte Høyesterett at skolene skulle desegregeres, dvs. at skolene ikke skulle være delt etter rase. Nå, 24 år seinere, slåss ennå de svarte for dette. Styret for skolene i distriktet har laga en plan som går ut på å legge ned flere av de svarte skolene, og overføre de svarte elevene til andre skoler. «Dette blir likhet på de hvites premisser,» fortalte elvene oss.

UTESTENGT FRA UTDANNING

I sør går nemlig 70 prosent av de svarte elevene på svarte skoler. På 2 år har 90 prosent av disse skolene blitt nedlagt! I praksis blir da de svarte stengt ute fra utdanning. Det er ikke lett for dem å komme inn på andre skoler. For opptaket og undervisninga der skjer på den hvite middelklassens premisser.

På University of Georgia f.eks. er det 753 svarte studenter av 21 200. 1,2 prosent av lærerne er svarte, mens 57,8 prosent av vaktmestere og vaskehjelpere er svarte. Da Jimmy Carter ble guvernør i Georgia, sa han: «Tida for rasediskriminering er forbi.» Døm sjøl.

«Slutt med slaveopplæring. Begynn utdanninga» sier elevene i sørstatene i USA, landet der de svarte blei «fri» både etter borgerkrigen og i sekstiåra.

Elevene på AJC og andre har laga en alternativ plan som bygger på de svarte skolene som er. De vil styrke dem og ta inn hvite elever her for å fjerne rasediskrimineringa i skolen.

RASEDISKRIMINEREN-DE UNDERVISNING

Men den viktigste oppgaven er å få fjerna all raseundertrykkinga som er innebygd i undervisningssystemet. Helt fra 1. klasse brukes bl.a. standardiserte prøver som er laga for hvite middelklasseunger. F.eks. får ungene se bilde av en hane, en kalkun og en and, og skal plukke ut hva som er hva. Men fattige, svarte unger, har aldri sett hverken kalkuner eller høner, og svarer sjølsagt feil. Undersøkelser viser at mer enn 4/5 av de hvite får bedre enn gjennomsnittet for svarte unger på slike prøver. Når slike prøver er grunnlaget for opptak videre, er det sjølsagt rein rasediskriminering.

Elevene sa til oss: «Spørsmålet er ikke: Hvem er bra nok til å gå på universitetet? Men er universitetet i stand til å gi kunnskap til folk i staten? Kvaliteten på skolene

må vurderes ut fra om de kan lære alle noe, og ikke etter hvor strenge opptakskrav de har. Åpne skoler er kvalitetsskoler».

«SINKE-KLASSER»

En annen sak er de såkalte «sinke-klassene» der folk går år etter år og blir aldri ferdige. Halvparten av elevene på ANC gikk i slike klasser. «Her vil de presse oss til å bli hvite,» sa de. Resultat: Bare 22 av 100 svarte elever blei ferdige på skolen.

Økonomisk blir de svarte skolene klart satt bakerst. Skolen vi besøkte hadde nettopp fått bibliotek og hadde ikke kantine. Bøkene er ofte gamle som de har overtatt fra hvite skoler.

Elevene hadde vært i flere konfrontasjoner med politiet og med sikkerhetsvakter som patruljerer på skolen. I 1974 ble to 16-åringer skutt like utafor skolen av to detektiver. Dagen etter at vi dro fra Atlanta blei flere der arrestert, og elevene brutalt behandla. Bl.a. blei ei gravid jente kasta ned ei trapp.

Slaveriet blei oppheva etter borgerkrigen i 1865. I 1954 bestemte Høyesterett at skolene skulle bli lik for alle raser. I 60-åra fikk negrene en del demokratiske rettigheter. Men den svarte nasjonen er ennå hardt undertrykt i USA og de må slåss beinhardt for å oppnå de rettighetene de har på papiret.

Grete K.

Hvordan CIA finner en «Rød landsby»

«Hvis kvegtjuver forsvinner, hasardspill dør ut, forbrytere forbedrer seg og narkomane legger av seg lasten: hvis etterspørselen etter bøker, papir og blyanter og tannpasta og såpe plutselig øker; og hvis offentlig renhold og orden bedrer seg, da er landsbyen kommunist-infiltrert og skal ødelegges.»

Sitatet ovenfor er henta fra et «hemmelig» CIA-dokument som er brukt til å trene politi og offiserer i Sør Øst Asia. Dokumentet er ment som en hjelp til å finne fram til frigjorte områder.

Kilde: The Investor, Bangkok, feb. 1975.

Et sted må grensen gå

I byen Henrietta, Oklahoma i USA har det lenge vært forbud mot offentlig dans. Nylig blei dette vedtaket stadfesta på nytt gjennom avstemning. Men Gary Moores, som gjerne ville ha starta diskotek, kalte sammen til et offentlig «party» for å omgå forbudet. Mange folk slutta opp om tiltaket og festen gikk for fullt hele natta igjennom.

Resultatet blei at 24 personer ble arrestert, tiltalt for alt mulig fra fyll til angrep på politiet, men ingen ble tiltalt for å ha dansa. Moores sjøl ble tiltalt for å ha brutt en annen av byens lover som forbyr dansing nærmere enn 300 fot fra en ølstue!

(TIME)

Sovjet: Delegasjonsleder i fengsel

En delegasjon fra havnebyen Riga som skulle besøke Bristol i England måtte nylig innstille reisen sin. Mannen som skulle ha leda delegasjonen ble nemlig fengslet etter å ha ledet en streik på havna i Riga.

(The Dockworker)

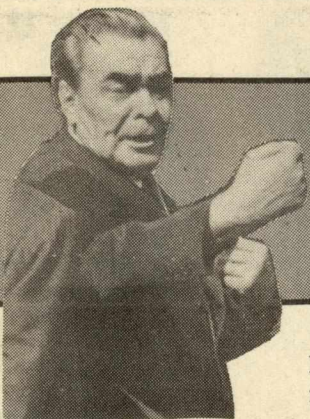
Kampuchea bygger egne tre båter

Dette bildet er fra et lite båtbyggeri i Kompong Som i Kampuchea. Her bygges det havgående fiskebåter med en lastekapasitet på 30 tonn fisk. Kunsten å bygge slike havgående båter er ny i Kampuchea. Før frigjøringa fiska man ikke i havet. I Kampuchea territorialfarvann lå det fiskeflåter fra Vietnam, Thailand og Taiwan og fiska store fangster.

Etter 1975 beslutta Kampucheanerne å bygge båter sjøl og fiske til havs. Fiskefartøylene som lå i havna og var bygd i utlandet, plukka arbeiderne fra hverandre. De ulike delene ble studert. Diskusjonene var livlige. Etter mange mislykte forsøk, kom produksjonen i gang i 1976. Nå har man erfaring i å bygge bra båter.

Folket i Bild/Kulturfront.

Bresjnev, sjefen i det fascistiske Sovjet.

Fascismen i Sovjet

Kapitalisme

Journalister og turister som reiser i Sovjet, flyktninger og til og med offisielle sovjetiske statistiker og massemedia kan fortelle oss om de elendige sosiale forholda i Sovjet: Arbeidsløshet, prisstigning, korrupsjon, svartebørs, alkoholisme, prostitusjon og kriminalitet. alt dette er forhold vi kjenner fra kapitalistiske land som vårt eget. Flere unge sier at de ikke trodde at slikt fantes under sosialismen. Her skal vi vise at de trodde rett: Forholda er slik i Sovjet fordi landet ikke er sosialistisk, men kapitalistisk.

«NKP» sier at Sovjet er sosialistisk fordi staten eier fabrikkene, gardene, skogene osv. (produksjonsmidlene). Det er riktig at staten under sosialismen overtar produksjonsmidlene. Men statseieendom betyr ikke nødvendigvis sosialisme. Det avgjørende spørsmålet er: *Hvilken stat?* Staten i kapitalistiske

land er redskapet til borgerskapet, kapitalistene. Staten i sosialistiske land er arbeiderklassens egen stat. Iflg. artikkel 1, kap. 1, i sovjets nye grunnlov er sovjetstaten «hele folkets stat». I virkeligheten er det partiledere, statsbyråkrater og bedriftsledere som dikterer i Sovjet. Dokumentasjonen er overveldende: sovjetstaten er det nye borgerskapets stat.

Karl Marx sa at under kapitalismen er alt *varer* dvs. at det bys fram på markedet i bytte mot penger. Også arbeidskrafta er vare: arbeidere må selge arbeidskrafta si. Marx sa også at den kapitalistiske produksjonens direkte motiv er *profitt*, for å øke kapitalen.

I Sovjet i dag er nettopp arbeidskrafta en *vare*. Arbeideren har ingen makt over staten eller bedriftene, og kan ikke overleve uten å selge sin egen arbeidskraft. Et typisk tegn er arbeidsløshet. Folk blir

Fra en såkalt »dollar butikk», hvor du bare får handle

med dollar. Dette er populært for utlendinger som da

sagt opp pga. rasjonaliseringer for å øke profitten.

I Sovjet er *profitten* drivkrafta for produksjo-

nen. I oppsummeringa fra 23. partikongress (i 1966) heter det: «Fra nå kan selge varene til vanlige er, med arbeidet til bedrift russere for dobbelt pris.

fabrikkene framfor alt bli bedømt etter omsetninga «s av pro-

etterpå

fitt og lønnsomhet.»

Det er altså *kapitalisme* i Sovjet i dag, skulle vi tro Karl Marx. Og det gjør vi..

Fra et sovjetisk moteblad. Det gjenspeiler nøyaktig

det samme råtne kvinnesynet som i den »vestlige

verden.»

20% arbeidsløshet

Da de økonomiske «reformene» ble gjennomført i Sovjet i 1965, skjedde det bl.a. to viktige forandringer: Bedriftslederne fikk sjøl avgjøre antall ansatte i sin bedrift, og det ble økningen av profitten til det maksimale som ble hver enkelt bedrifts ledetråd.

Å si opp arbeidere, som et ledd i jakta på profitt, er i dagens Sovjet en rettighet for bedriftslederne. Oppsagte arbeidere blir henviset til såkalte «Beboerforhold og sysselsettingskontorer», der også byråkratkapitalistene kommer for å verve ny arbeidskraft. Ei sovjetisk avis, «Kommunisti Tochikiston», oppga i en artikkel 24. mai 1975 at siden opprettelsen i 1969 had-

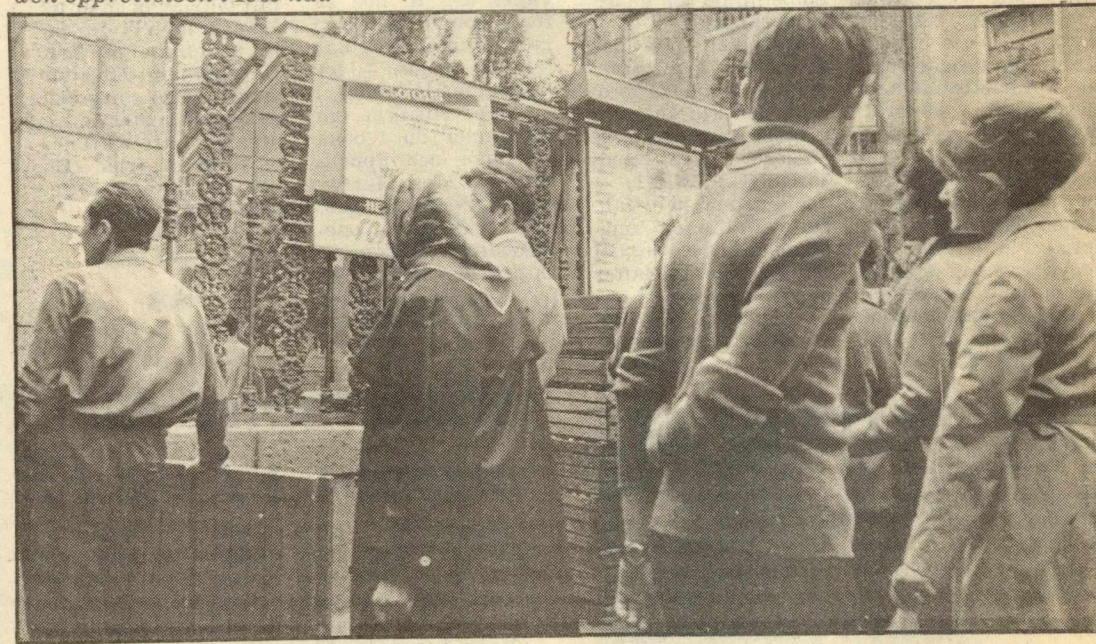
de «Beboerforhold og sysselsettingskontoret» i Tadzhikistan registrert over 58 000 personer som så etter arbeid. 43 000 av dem fikk jobb.

DEN «FLYTENDE ARBEIDSTYRKEN»

Oppsagte arbeidere og folk som bare er på utkikk etter bedre betalte jobber, drar fra bedrift til bedrift og fra sted til sted for å få et arbeid.

V.S. Nemchenkos undersøkelse «Mobility of Labor Resources, Problems of Economics» fra oktober 1974 oppgir følgende: Den sovjetiske gjennomsnittsarbeideren er ansatt i bare 3,3 år ved samme bedrift. Hvert 12. år flytter han til en ny region.

Den «flytende arbeidstyrken» skjuler en høy grad av arbeidsløshet. E. Manevich oppgir i «Voprosy Ekonomiki» nr. 12-1973 at gjennomsnittsarbeideren bruker 25-30 dager mellom jobbene. Dette vil altså si at den sovjetiske arbeideren gjennomsnittlig er uten arbeid i én mnd. hvert 3,3 år! Men dette er bare et gjennomsnitt. Bak dette gjennomsnittet ligger store forskjeller mellom f.eks. jagert og ufaglært arbeidskraft. «Industrial Workers in the USSR» (1967) rapporterer at sovjetiske økonomer regner med at den virkelige og konstante arbeidsløsheten i Sovjet ligger på ca. 20 prosent.

Folk studerer oppslaga

utafor grønnsakmarkedet

i Kiev.

Michael Riley fra reggae-gruppa Steel Pulse:

Fargede ungdommer er fritt vilt og politiet beskytter nazistene

— Jeg finner ikke ord for hvor bra jeg synes Rock Against Racism og Anti Nazi League er. Mens myndighetene behandler oss som er farga som annenrangs mennesker, står det plutselig tusenvis av ungdom, for en stor del hvite, åpent fram og solidariserer seg med oss — kjemper for våre interesser. Det varmer langt ned i hjertet.

Det er Michael Riley fra reggae-gruppa Steel Pulse som sier dette til Røde Garde. Steel Pulse består av sju fargede musikere fra Birmingham i England. De holdt en strålende konsert i Club 7 i Oslo 26. september.

— Plata deres heter «Handsworth revolution» — hva er Handsworth?

— Handsworth er den bydelen i Birmingham vi kommer fra. I Handsworth bor det nesten bare fargede folk, vest-indere, indere og negre, men også noen få hvite. Det er et lite sted der alle kjenner alle, men som de bevilgende myndigheter bryr seg fått lite om. Et fattig strøk med mye

slum som kan stå som et symbol på hvordan vi blir diskriminert i England.

NAZISTENE

— Er nazistene i National Front aktive i Handsworth?

— De er aktive over hele England og gjør spesielt mye for å provosere fram bråk i områder med farget befolkning. De arbeider mye i skolene og prøver å

dytte rasismen og fascismen på de små ungene. En stor del av aktiviteten deres er vanlig politisk propagandaspredning, men som den kriminelle gjengen de er tyr de også ofte til terror og vold. For 8–9 måneder siden ble to vestindere skutt ned og alvorlig såra i Wolverhampton. Nazistene sto sjølsagt bak, men ennå er det ikke kommet et ord i avisene, og politiet gidder knapt nok registrere at det har skjedd.

POLITIET

— Så Handsworth-befolkningas forhold til politiet er heller ikke det beste?

— Hvordan kan det bli et godt forhold når politiet opptrer som fascist? Det finnes sjølsagt både gode og dårlige folk i politiet, men som gruppe fungerer de

som nazistenes beskyttere. Da jeg var yngre og skulle gå ut sammen med kameratene mine, ble vi ofte tatt med til politistasjonen og banka opp uten grunn. Som fargede var vi fritt vilt for politiet.

— Hvordan kjemper dere mot National Front?

— Vår metode er ikke fysisk vold, men enkelte ganger tvinger nazistene oss til det. Ingen står jo stille og lar seg bli slått ned. Men vårt krav er at regjeringa må forby National Front. De må nektes å holde møter og demonstrasjoner. Dette ville gjort kampen mot dem mye lettere.

ROCK AGAINST RACISM

— Dere har spilt konserter for Rock Against Racism...

— Disse folkene er fantastiske! Vi får ikke stilt spørsmålet for Riley lener seg over bordet og med innlevelse forteller om den nye, store anti-nazistiske bevegelsen.

— De ser ikke på oss som annenrangs mennesker fordi vi ikke er hvite. Mens rasismen florerer blant samfunnstoppene, kommer disse ungdommene og tilbyr oss støtte i kampen mot diskriminering og terror. Vi spilte på den store Anti-Nazi League/Rock Against Racism-konserten i London i april i år. Jeg kan ikke beskrive den følelsen det var å stå der foran 80 000 ungdommer som knytta nevene sammen med oss da vi skreik ut vår avsky for Ku Klux Klan! ANL og RAR er det beste som har skjedd England på årtier. Hvis vi bare har ungdommen på vår side, går vi framtidens lyst i møte.

— Er det mye kriminalitet blant fargede ungdommer?

— Det er systemet som er gæ'ernt. Er det rart at noen blir pressa til å gjøre et brekk når de må gå uten jobb i årevis? Nei, legg ikke skylda for elendigheta på den fargede ungdommen!

STEVE BIKO

— Dere spilte en ny låt om Steve Biko i kveld?

— Ja, han er en martyr som døde i fascistenes fengsler i Azania (Sør-Afrika). Vi vil aldri glemme ham. Han er et symbol for kampen vår. Men han døde ikke forgjeves — vi vil lære av hans eksempel.

Vi kommer inn på religion, og Riley forteller at hans religion inneholder elementer fra Bob Marleys «Rastafari», men at de ikke er helt like. — Religionen har mening for meg bare i form av de verdiene den setter opp som idealer — likhet og rettferdighet, sier han.

— Så du overlater ikke framtid til «Jah» og håper det går bra?

— Nei, det er en uatskillelig del av religionen min at jeg sjøl må forsvare mine og mitt folks rettigheter. Det er jo derfor vi spiller i Steel Pulse.

— Hardt å være proff musiker?

— Det er ikke akkurat noen dans på roser, nei. For tida er det bare arbeid og ikke noe familieliv. Når vi kommer tilbake til England nå skal vi direkte ut på en turné med 40 konserter. Så bærer det rett i studio for å lage et nytt album, og ny Europaturné igjen. Jeg skal fortelle deg hvordan det har gått med oss neste gang vi kommer hit, lover Michael Riley, som påstår han begynner å lengte etter senga. Det gjorde sant å si vi også, langt utpå morrakvisten som det var...

«Torske-punk» kommer du ikke utenom!

«Noen programerkøring kan vi umulig komme med», sier «Ungdomslaget Ny Von». «Du får høre på låtene våre og dømme ut fra det. De forteller hva vi har tatt standpunkt til og hvilke sider vi tar.»

Tonen slås an med en herlig «Utløttar-rock» med et tema som kommer igjen flere ganger: ungdomsarbeidsløshet og kampen for arbeidsplasser der folk bor. Vi skulle ha lyst til å gjengi hele teksten, men vi får nøye oss med noen linjer fra visa som kommer etter. «Svaret mett e'», som Marit Mathiesen synger i beste Anisette/Savage, Rose stil: «Svaret mett e' når nån spør korsen det går/At no har æ søkt på jobb siden i vår/Da slutta æ skolen og va glad før det/Og det æ tenkte å begynne med/va å få mæ en jobb her i byen et sted/ — va'kje sånn det ble!/. Svaret mette når nån sir æ e lat/Dem får holde sæ

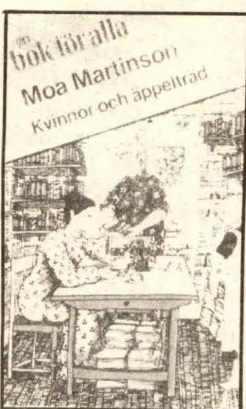
unna mæ med sånt prat!»

Men ei nord-norsk gruppe kan vel ikke gi ut ei plate som ikke handler om fisk og fiskevær? Neida, det er her det også. En hyllest til hurtigruta («Er-ling Jarl»), ei satirisk vise om «Oljeeventyret» og låta om lille Per som er «Sju år og pendlar». — «Men nord-norsk musikk har altfor lenge handla bare om sjark og fisk», sier Marit Mathiesen. «Vi vil ha fram at det finnes byer i Nord-Norge, harde ungdomsmiljøer og en arbeiderklasse».

Musikken? Ja, den er vanskelig å karakterisere med få ord, men kanskje kommer gruppa nærmest da de lanserer den som TORSKE-PUNK(!) — bra er den hvertfall. Du veit lite om ungdomskulturen i landet om du ikke anskaffer deg denne plata.

U.L. NY VON
Gråt ikkje mamma
MAI 7807
Trygge

Våre bestemødres historie

Tenk deg en kvinne som blir drevet til å ta sitt eget liv fordi hun våger seg til noe så frekt som å bade en gang i uka! Det har faktisk skjedd — for lenge, lenge siden i Sverige. Historia om det finner du i boka «Kvinnor och äppelt-råd» av Moa Martinson. Hun skildrer den — ja faktisk — opprørshandlinga som til slutt driver Sofi i elva for godt, så du sitter med klump i halsen.

Motsetninga går mellom VI og FI

Hans Rotmo — alias Kristian Schravlevold — er på farten igjen. Denne gang som vise-korporal 10 Rotmo i «Heimevernslaget». Og dette heimeverns- laget har lada med

skarpt. Om mange lag følger Rotmos oppskrift på «Heimevernscocktail» skal både russere og amerikanere få det hett...

Etter at «Heimevernslaget» hadde inn-

tatt Karl Johan lørdag 23. september, funder- te en journalist på om dette var forsøk på å «spille Vømmel om igjen?» Det tok sin tid før visekorporalen forstod spørsmålet, men svarte etter hvert: «Dette er verken Vømmel, Bob Dylan eller Jahn Teigen. Hvis du trur det, har du kommet feil. Dette er en pressekonferanse for Heimevernslaget.»

— Og Heimevern — hva er så det?

— All kamp som er no fornuftig er heimevern. Det går an å lage blink med annet enn kuler, dessuten er det ikke barr Marlene Dietrich som kan sette fart i soldater. Heimevernslagets grunntese er motstand, allslags motstand, alltid motstand. Hvis vi ikke kjemper imot mister folket Eritrea, den frie forhandlingsretten og alt som er bra, sa vise-

korporalen.

Musikken til Heimevernslaget er mangfoldig. Sjøl foreslo soldatene FJELL-PUNK eller BON-REGGAE.

— Dere er dristig musikalsk?

— En god soldat er dristig!

Vi tipper Heimevernslaget snart inntr Norstoppene igjen — og hvorfor ikke med visa om han Alfred Parat? — Han Alfred er et stort forbilde for oss, sier Rotmo. — Tenk deg å være avholdsmann og jobbe på E.C.Dahls bryggeri! Det er som å være ateist i bispekollegiet eller nynorskmann i Handels- og Sjøfartstidende, det.

Plateselskapet MAI er virkelig i siet for tida...

HEIMEVERNS-
LAGET:
Mob. styrken
MAI 7810
Jacob

CHICAGO: 12 ble 1 for mye

I februar i år tok solgitaristen i Chicago, Terry Kath, sitt eget liv. Det burde betydd døden for gruppa også. Chicagos 12. album, «Hot streets» levner ingen tvil om at Terry Kath var drivkrafta i gruppa. «Hot streets» er på alle måter blitt langt verre enn sjøl den største pessimist kunne tenkt seg. James Pankow's blåsearrangementer er langt under pari, og gir deg til tider følelsen av å være til stede under VM i latin-amerikansk dans, Donnie Dacus har ikke på noen måte klart å erstatte Terry Kath, og Robert Lamm, stakkars, mannen bak kjempelåter som «Questions 67 and 68», «Sing a mean tune Kid» og «It better end soon», gjør en så ynke-

lig figur at det er vanskelig ikke å ha medfølelse med ham. Det eneste vi kjenner igjen fra det «gamle» Chicago er stemmen til Pete Cetera, men hva hjelper det når materialet er så til de grader håpløst. Melodiene er platte og tekstene er en rein oppvisning i klisjeer om tom kjærlighet: «All the empty yesterdays have disappeared/Now that you have filled my life with love/No one else could ever mean so much to me/Every day my high lasts longer/As our love grows ever stronger».

Chicago's andre album var «tilegna revolusjonen i alle dens former»...

CHICAGO:
Hot Streets
CBS 86069
Sigvald

JAN EGGUM OM OKTOBERSPRENGNINGA: EIT ÅTAK PÅ YTRINGS FRIDOMEN

Røde Garde har hatt ein prat med Jan Eggum, ein vise-sangar og skribent som vel er kjent for dei fleste. Jan Eggum merka sprenginga av Oktober i Bergen på kroppen, han er nemleg nabo til bokhandelen og han deltok med nokre viser på eit møte om «Oktober sprenginga» i Bergen.

— Kva kommentarar har du til sprenginga av Oktober-bokhandelen Jan Eggum?

— Det er skremmande. Og det verste er jo at det virker planlagt. Eg tror det er ei form for usakleg terrorverksemd. Det er ikkje råd å seie for meg kven som står bak denne sprenginga, men mitt inntrykk er at folk som står på ekstremt høyrehald ofte er ressurssvake både sosialt og intellektuelt, det er ofte folk som lar sin egen frustrasjon gå utover noke som det er populært å hetse mot, og kommunisthetsen i dag er jo ganske sterk.

— «AKP er så provoserande at dei ikkje kan vente seg anna enn sprenging av bokhandlane!». Kva seier du til dette argumentet?

— AKP provoserer iallfall ikkje meg, og i dette tilfellet har ikkje slike argument hatt grobotn i det heile. Ein av grunnane til det er utan tvil at avisene her i byen har skreive sakleg om sprenginga. M.a. var jo redaktøren av Bergens Tidende på møtet om sprenginga, det var svært positivt!

— Du skriv jo alle tekstane til visene du syng sjøl. Blir oktoBERSprenginga emne for ei ny vise?

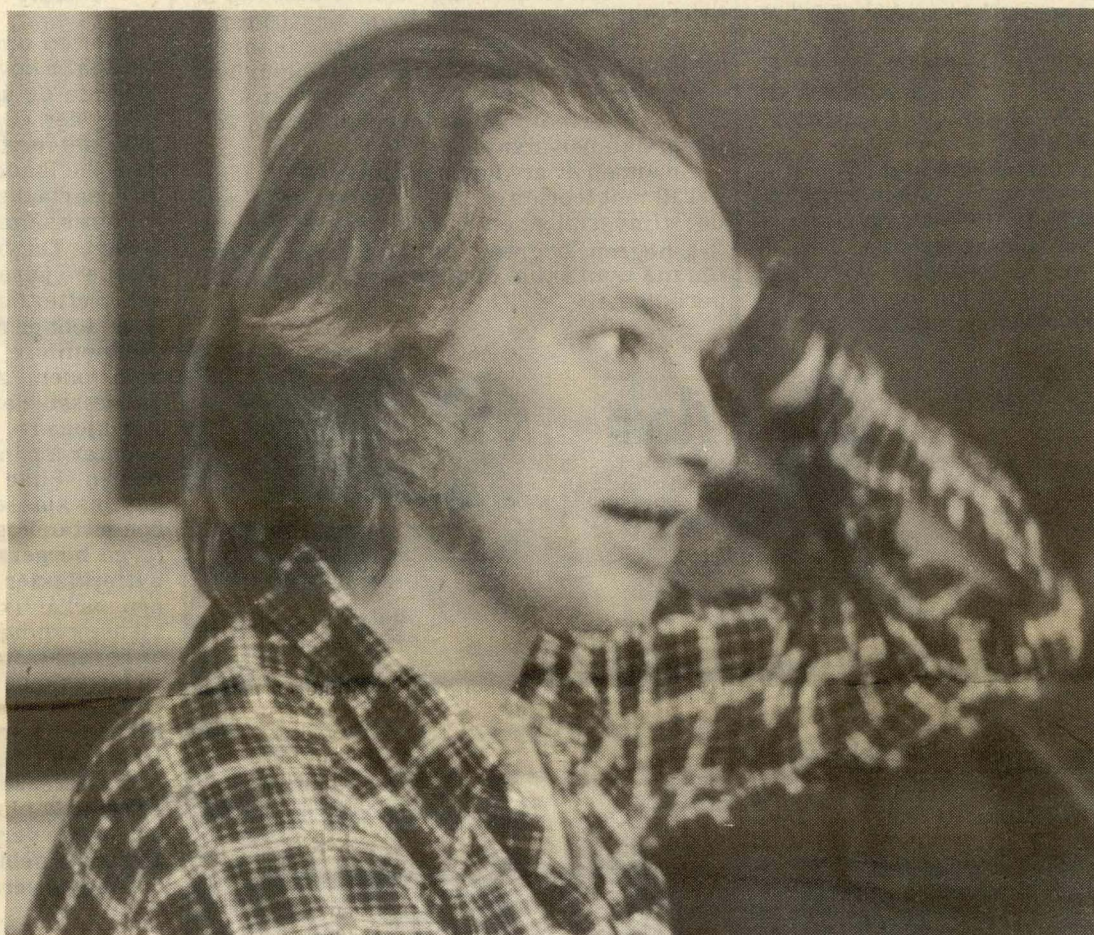
— Det er eit bra utgangspunkt for så vidt, og det er

ein føresetnad for at eg kan skrive ei vise. Men når eg skriv ei vise må eg ta utgangspunkt i persontypen og situasjoner eg kjenner godt. Det er einaste måten eg kan gje eit levande bilde av samfunnet på. Eg skriv om feil i samfunnet, ikkje for å lære folk og ikkje med dei store slagorda, eg skriv for at folk skal kjenne seg igjen, for at folk skal få tilbake den iden-

titeten som autoritetane stel fra oss i dag.

— Kva var grunnen til at du deltok på møtet om sprenginga av Oktober bokhandelen?

— Oktober-sprenginga var eit åtak på ytringsfridomen. Sjølv om eg føler meg ganske nær AKP er det fleire ting eg er usamd med AKP i. Men det er ingen grunn til at det eg ikkje likar skal stoppast.

Fine folk skiter også.

Her i Bergen har me mange flotte hotell. Hotell Norge er visstnok det finaste, der bur alle dei store og kjende folka som vitjar byen, og andre storfolk som ikkje er fullt så kjende — men det er ikkje kven som helst som får bu der, det kjem mellom anna an på kleda ein brukar.

Utruleg nok vert det skite også etter slike fine folk. Difor må det vera nokon på slike hotell som kan rydda og vaska og ordna opp etter gjestane. Det gjer stuepikene.

Venninna mi har vore stuepike på sjølvaste Hotell Norge i nesten 2 år. Ho liker å vaska og ståka og setja ting i system, så alt var bra — bortsett frå løna, då ...

Men på ein slik stad må ein sjølv sagt ha moral — og det hadde ho ikkje etter forklekanten å dømma. Oldfrua fann fort ut at begge forkleda hennar var for korte, dei rakk berre til midt på låret.

Oldfrua sa frå om at forklekanten var for kort, og at han «versj'go» skulle senkes betraktelig. Ho hadde til og med eit argument: Om ei jente såg ein ung flott herremann i trange, trange bukser; ville ho ikkje då få stygge tankar og slikt??? Nei, sa venninna mi. Då fekk ho vita at ho var unormal. Venninna mi

meinte det måtte vera den som reagerer på eit slikt syn som var unormal, men det er trass alt oldfrua som bestemmer — også i moralske spørsmål.

No skjedde det ingenting med forklekanten, han var der han hadde vore heile tida. Venninna mi synest det er upraktisk med skjort som viklar seg om knea når ein går, og når det no eingong ikkje var lov å bruka bukse, så fekk det vera lårkort, stikk i strid med både moten og oldfrua.

Litt mumling om denne vidgjetne forklekanten var det rett nok heile tida, både frå oldfrua og tillitskvinn, ja, jamvel ein kar frå sjølvaste forbundet var svært oppteken av dette viktige spørsmålet.

Så skjer det: oldfrua kjem tuslande med eit brev

på slutten av dagen. Gjett reaksjonen på dette:

«Etter gjentatte muntlige beskjeder angående uniformen som ikke er korrekt, forkle for kort, for høye sko og for mørke strømper, gis herved skriftlig advarsel.

Dersom denne ikke straks blir tatt til følge, ved et korrekt uniformsantrekk, vil dette få alvorlige konsekvenser for Deres stilling.»

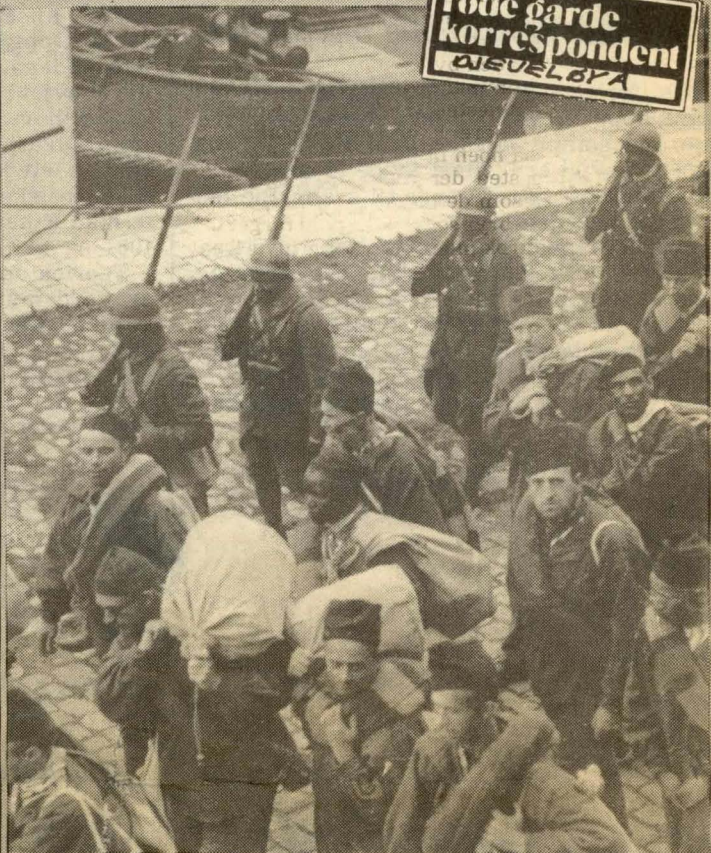
Det høyrer med til historia at særleg tillitskvinn hadde vore svært oppteken

Rapport fra Djeveløya

Takk for oppfordringa om å sende inn stoff fra militærlærene, det trengs! RG er blitt et svært bra blad, med litt mer soldatstoff vil det bli en grei jobb å spre bladet i forlegningene. Her kommer vårt første bidrag.

BOLÆRNE FORT er ei øy som ligger midt uti Oslofjorden, en halvtimes båttur fra Tønsberg. Gutta på øya er sjølv sagt glade for ikke å ha havna i Nord-Norge, men det er nå ikke akkurat paradiset her heller da.

Bolærne er med rette blitt kalt Djeveløya, et er både surt og røtt her, ekseris og utmarsjer, nattøvelser og beinkaldt om vinteren.

For ordens skyld: Dette bildet er fra den franske

straffekolonien utafor Afrika, Djeveløya.

Om morran blir vi vekt kl. 0630. Da uler det i høyta- lerne over hele øya kjente trompetsignaler — «Stå opp din gris, stå opp din gris, nå har du sovi lenge.»

Noen minutter seinere kommer Vaktkommandøren og vekker de som ennå sover. De fleste pleier å legge seg ned igjen etter at han har gått. Og hvis du ikke orker frokost, er trøtt og gjerne vil sove litt lenger, så kan du ligge til klokka er 0745. Da kommer båten med gutta som bor på land, og en halvtime seinere er det oppstilling for alle mann. Stille og rolig og ganske fritt i grunnen. Men hvor lenge kunne det vare mon tro?

Tirsdag 5. september kom et par befalingsmenn og ødela «idyllen». Vaktkommandøren (blokkvart Sumarfeld) og Daghaven-de offiser (Fenrik grimetvedt) — en jyping på 19 år — kom en ekstra runde kl. 0740 og skreiv opp 4 mann som ennå ikke hadde stått opp, disse fire skulle bli anmeldt, blei det lovt. Gutta blei sjølv sagt forbanna og skjønte ikke vitsen med det her. På torsdag skulle tillitsmenn ha møte med sje-

fen, så vi tenkte vi skulle ta opp saken der. Vi fremma forslag om at soldatene sjølv skulle få velge når de ville stå opp — mellom 0630 og 0800. Ville vi ha frokost, kunne vi stå tidlig opp, ellers trengte vi jo ikke å stå opp før seinere. Vi lovt dessuten at romvask og romorden skulle bli gjort som før.

Men nei, sjefen var ikke til å rokke, reveljen kl. 0630 var en ordre om å stå opp, og de som ikke var oppe ved inspeksjon kl. 0645, måtte noteres med nr og navn.

Dagen etter var det morgenoppstilling kl. 0815. Der fikk vi klar beskjed på ny. Reveljen var en ordre om å stå opp, og de som blei tatt kl. 0645 ennå liggende i køya, de ville bli anmeldt, og straffen var utmålt på forhånd: inndragning av første langhelgpermisjon.

Gutta blei jo forbanna igjen og syntes dette var temmelig dumt. Foreløpig har vi måttet finne oss i det her, men vi har ikke tenkt å gi oss, det eneste som nytter er å slåss imot.

Hilsen soldat på Djeveløya pr. 20. september 1978.

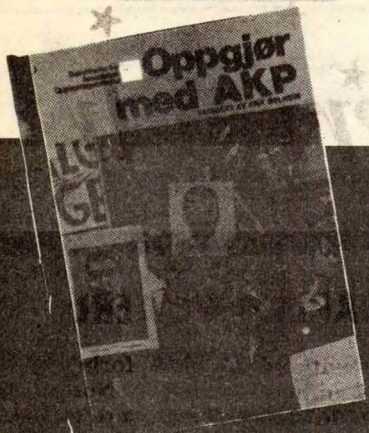
av miljøvern i det siste. Og miljøvern på eit hotell med hardt arbeidstempo er sjølv sagt at ein ikkje må bruka for høge skor.

Når det gjeld kva dei alvorlege konsekvensane gjekk ut på, har me ikkje fått høve til å finna det ut.

Venninna mi vart nemleg så steik forbanna at ho skreiv oppseiinga same kvelden, og leverte neste morgon.

Korrespondent (Innlegget er litt forkorta, — red.)

bedrag

I vår utga Sosialistisk Opplysningsforbund (SO) et hefte kalt «Oppgjør med AKP». Heftet var redigert av Sosialistisk Ungdom (SU)s formann, Erik Solheim. I noen artikler framover skal vi vise hvordan SU i dette heftet presenterer en herlig blanding reaksjonære standpunkter, godt krydra med

Unngår spørsmålet om Sovjet

Det første som slår en i øya er at de elegant hopper over Sovjets sosialimperialisme. I en setning hevder de at det er «underlig» at Sovjet er farligst av de to supermaktene, dernest går de over til å angripe teorien om 3 verdener.

Sovjet slipper napalmbomber i Eritrea, holder Tsjekkoslovakia okkupert, arrangerer statskupp i Afghanistan og Sør-Yemen, bygger ulovlig flyplass på Svalbard, og stenger sine egne opposisjonelle inne på sinnssykehus. Planmessig legger de sitt nett over hele verden og forbereder en ny verdenskrig.

har de lansert teorien om 'de tre verdener' (s. 54 i Oppgjør med AKP). Ifølge SU er altså teorien laga som et resultat av Kinas brudd med Sovjet i begynnelsen av 60-åra, utfra Kinas «behov» for å mobilisere andre mot Sovjet. Månen til overflatisk argumentasjon skal en lete lenge etter. Hva er disse spesielle «kinesiske behov»? Og hvorfor presenterer ikke Kina straks teorien om 3 verdener i 1964, og ikke først i 1974?

Teorien om 3 verdener ble lagt fram i 70-åra fordi den er i samsvar med situasjonen i verden i dag, og ikke for 10 år sia da verdenssituasjonen var ganske annerledes. Den er ikke presentert p.g.a. spesielle «kinesiske behov» for å slåss mot Sovjet, men p.g.a. det behovet arbeiderklassen og folkene over he-

løgner og forvrengninger.

I dette nummeret av RG skal vi ta for oss SUs angrep på marxist-leninistenes analyse av den internasjonale situasjonen, pkt. 7 i SUs hefte.

Ingen skiller mellom landa i den 3. verden?

Teorien om 3 verdener hevder at den 3. verden er hovedkrafta i kampen mot imperialismen og særlig de to supermaktene. Til dette sier «Oppgjør med AKP» på side 56: «For det første skiller ikke kineserne mellom de ulike landa. De ser på den 3. verden som en ensarta blokk.»

La oss sammenholde dette med et sitat fra Folkets Dagblad-artikkelen om 3 verdener. «Det er sjølsagt kamper mellom ulike politiske krefter innafor landa i den 3. verden sjøl. Noen folk er revolusjonære og står fast for å gjennomføre den nasjonaldemokratiske revolusjonen. Andre er midtvegskjørere og progressive av forskjellig merke. Noen få er reaksjonære. Og det fins til og med noen agenter for imperialismen og sosialimperialismen. Slike ting er uunngåelige så lenge det fins klasser, så lenge det fins proletariat, bondestand og småborgerskap og et mangefarga borgerskap og godseier- og andre utbytterklasser. Men denne infløkte situasjonen virker ikke inn på den grunnleggende kjensgjerninga at landa i den tredje verden er hovedkrafta i kampen mot imperialismen og hegemonismen.»

Nå skal vi ikke i denne omgang diskutere hvorfor 3. verden er hovedkrafta mot imperialismen, men Solheim ljuger når han påstår at kineserne ser den tredje verden som en ensarta blokk. Tvert om sier kineserne at den tredje verden er hovedkrafta på tross av alle motsigelsene mellom og innafor landa i den tredje verden.

Kina isolert?

«Oppgjør med AKP» påstår: «teorien om 3 verdener får ikke støtte av noe progressivt regime». Vi skal ikke gi oss ut på en debatt med Solheim om hva som er progressive regimer i verden, heller ikke hva som er kommunistiske eller sosialistiske partier. Vi skal bare igjen legge noen fakta på bordet. F.eks. sier nordkoreanerne at de tilhører den 3. verden, Kampuchea støtter teorien om 3 verdener. De fleste frigjøringsbevegelsene i Asia støtter teorien om 3 verdener (F.eks. frigjøringsbevegelsene i Burma, Thailand, Malaysia, Indonesia og Filippinene). PAC i Azania går mot begge supermakter og Robert Mugabe, leder for ZANU i Zimbabwe uttalte for ei tid sia: «Den såkalte hjelpa fra sosialimperialismen har onde motiver. Med sin hjelp ønsker de å oppnå innflytelsessfærer og hegemoni og å få sine nikkedukker i maktposisjoner.» Flere og flere land i Asia, Afrika og Latin-Amerika går mot supermaktene. Romania og Jugoslavia går åpent mot Sovjets hegemonisme. Utviklinga i verden vider klart at det ikke er Kina, men Sovjet som blir mer og mer isolert.

Konklusjon:

Denne artikkelen har ikke vært noen polemikk mot SU og Solheims politiske standpunkter. Vi har bare påpekt to forhold: At de forsøker å unngå debatten om Sovjet, og at de i sine angrep på 3 verdener-teorien bevisst ljuger og bløffer.

Vi vil framover gå grundigere inn på Solheim & Co. sine politiske standpunkter, foreløpig sier vi bare: Avslør Solheims løgn og bedrag! Det vil tvinge disse folka til å diskutere politikk på et grunnlag som er sant. Så skal vi se hvordan det går da.

Jacob

(Neste gang: SUs politiske kritikk av teorien om 3 verdener)

Eritreiske soldater på veg til fronten ved grensebyen Om Hager i sommer. Sovjet prøver å knuse frigjøringskampen

deres. Er de en del av hovedkrafta mot imperialismen?

Marxist-leninistene har ei helhetlig analyse av Sovjet som en aggressiv, fascistisk og imperialistisk supermakt. SU, derimot, fordømmer Sovjet i Eritrea, men støtter dem i Angola. Roser Cubas «legendariske internasjonalsisme», men boikotter Havanna-festivalen. I et internt dokument til SVs hovedstyre har SUs formann sjøl pekt på at Sovjet skaper store problemer internt for SU og SV. Sitat: «Vi har en uklar holdning til Sovjet. Vi må få has på myten (!) om at SV er et parti som skjeler til Kreml i alle internasjonale konflikter.»

Ledelsen i SU er helt ute av stand til å presentere en analyse av Sovjets rolle i verden i dag, og forklare hvorfor de handler som de gjør. Uansett om de har blitt pressa til en viss kritikk av Sovjet i enkeltspørsmål, be nekter de at Sovjet er ei supermakt som bevisst og over hele verden fører ei aggressiv politikk. Så lenge de gjør dette, stiller de seg på feil side i den internasjonale klassekampen.

Angrep på 3 verdener-teorien full av løgner og bedrag

Fordi SU-ledelsen mest av alt ønsker å unngå debatten om Sovjet, starter de sin framstilling av teorien om 3 verdener med en helt fantastisk begrunnelse for hvorfor denne teorien ble lagt fram. «Kinas behov for internasjonal nyorientering som var retta mot Sovjet ble stadig sterkere. Som ledd i dette

le verden har for å slåss mot begge supermaktene, USA og Sovjet.

SU-ledelsen sier også: «Det er lett å forstå at det ikke går an å bygge inn marxistiske analyser i dette synet på verdenssituasjonen. 'Klassekamp' og 'imperialisme' er blitt til 'land' og 'hegemonisme'. Med hensyn til språkbruken kunne de kinesiske argumentene gått inn i norsk politisk debatt i 1814 eller 1905.»

De politiske kampene i Norge i 1814 og 1905 dreide seg om nasjonal uavhengighet. For alle virkelige marxister er dette viktige spørsmål. Men det skal vi la ligge. Vi skal heller ikke lage noe stort poeng ut av at SU kaller begrepet «hegemonisme» for en «utenomsanselig talemåte». Sosialimperialistene skjønner i hvert fall utmerka godt hva som menes når fredsavtalen mellom Kina og Japan har en klausul mot hegemonisme. Sovjet raser, med god grunn. Om «hegemonisme» er utenomsanselig for SU-ledelsen får bli deres sak, vi vil bare minne om at Lenin brukte akkurat samme ord i sitt verk «Imperialismen».

Bevisst løgnaktig framstilling

Men, Solheim & Co. ljuger så åpenlyst om hva 3 verdener-teorien sier. En hver kan vurdere om kineserne har slutta å snakke om klasser og klassekamp ved å lese artikkelen i Folkets Dagblad av 31. oktober 1977. Sitat: «Tilsynelatende virker det som denne teorien til formann Mao bare tar opp forhold

Imperialismen geografisk begrep

Det finnes ingenting i teorien som gir grunnlag for sånne slutninger. Den slår fast imperialismens ujevne utvikling. Dette er noe av det viktigste Lenin understreket i sitt verk om imperialismen. Som resultat av den ujevne utviklinga av imperialismen blir motsetningene mellom imperialistiske stater skjerpet, og disse motsigelsene fører uunngåelig til krig. Sitat: «Imperialismen vil si at nasjonene i verden gradvis blir mer og mer undertrykt av en håndfull stormakter, det vil si en periode med kriger mellom disse for å utvide og trygge undertrykkinga av nasjonene.» (Lenin: Det revolusjonære proletariatet og nasjonenes sjølråderett, 1915)

Teorien om 3 verdener snakker ikke om «stygg og snill imperialismen». Men den slår fast at vi må skille mellom imperialistmakter ut fra deres forskjellige styrke, utnytte motsetningene mellom de forskjellige imperialistmakter og rette hovedslaget mot hovedfienden, de 2 supermaktene. Dette er spørsmål om å ha en riktig revolusjonær taktikk. En slik taktikk er blitt anvendt av alle de store klassikerne i marxismen, av Lenin under forhandlingene med Tyskland om fred i 1918, av Stalin før og under 2. verdenskrig og av Mao under kampen mot Japan. Solheim & Co. er neppe ukjent med dette. Derfor velger de å markere sin uenighet med marxismen-leninismen i dette spørsmålet ved å snakke om «snill og stygg» imperialismen.

BLÅS LIV I SKOLEIDRETTE

Stor-Oslo håndballkrets arrangerer hvert år cup for skolene. Skolecupen er ikke av de arrangementene kretsen legger størst vekt på. Den arrangeres på våren, når de fleste seriene er slutt og det er plass i hallene. På tross av dette deltok ca 100 skoler i fjor. Fotballforbundet forteller at de fleste av forbundets 32 kretser har lignende arrangementer. Og oppslutningen er visst ikke noe problem. Også andre idretter har skolearrangementer. Men på tross av dette — de fleste skolene er fattige på idrettstilbud. Hvorfor er det ikke SKOLESERIER i alle idretter på samme måte som i bedriftsidretten. Det skulle ikke være vanskelig å få istand. Ville ikke det være et tilbud til oss som slutta med aktiv idrett i 15-16 års alderen og mange, mange andre? Vi har spurt idrettsforbundet om deres syn.

år. Akkurat i den tida mange legger opp. Kunne ikke en utviklet skoleidrett trekke med titusener av ungdommer som idrettsforbundet ellers ikke når?

— Vi har ca 3/4 million skoleelever. Idrettsforbundet har ca. 1/2 million medlemmer under 17 år. Det synes vi ikke er en dårlig dekning. Mange idrettslag kommer med tilbud til skolene. F.eks. i Sør-Trøndelag er mange idrettslag med på å utforme skolens idrettsopplegg. Og som sagt har vi en komite i gang

for å bedre samarbeidet.

Hva skal 15 håndballintereerte jenter på x-skole gjøre for å få drive sporten sin?

— Først og fremst synes jeg de skulle kontakte nærmeste idrettslag. Men hvis det ikke er plass til dem der er det ikke noe i veien for å danne eget idrettslag. Det er bare å skrive til idrettsforbundet å få innmeldingsskjema. Eller kontakte kontoret til idrettskretsen de hører til. Skolekontoret hjelper sikkert til med adresser o.l.

Stjernedryss

GRO HARLEM WESTERLUND

Gro Harlem Bruntland er synsk kan «Femina» fortelle. Hun hadde den nisse drømmen at havet stod i brann, mennesker døde, og store ødeleggelser. Hun våknet dagen etter på med dårlig samvittighet og gikk straks løs

på å forbedre beredskapen i Nordsjøen. Dette skal være grunnen til den «gode beredskapen» ved Bravo-ulykken i følge bladet. (V.G. 10. oktober)

Vi lurar på hvilken drøm som har forårsaket lønns-stoppen?

«Røde offiserer»

«Og hvem søker man så å rekruttere? ... Enkelte utvalgte som studenter, lærere, massemediafolk, byråkrater, lektorer, offiserer, fagforeningsledere, bedriftsledere, politikere etc.» Et stjerneskudd av

Skard og Slettebø. (AKP(m-l) — en fare for demokratiet, side 38) Spesielt har kampanjen vært vellykket, etter vår mening, blant offiserer og bedriftsledere. På seg selv kjenner man andre.

Jackie med «fossemann»

Jackie (Kennedy eller Onassis) har etter ryktene denne gangen giftet seg med en arabisk mangemillionær. I alle fall er hun ofte observert i hans New York bolig. En gan-

ske spesiell leilighet. Fra 48 etasje og ned i dagligstuen i 47 etasje har han fått innlagt en vakker liten foss. Han er nemlig en ivrig «friluftsmann». (Fritt etter V.G.)

Et VIRKELIG arbeiderparti

«Et virkelig arbeiderparti er tregere, mer klosset i sine bevegelser, usikrere og med sine indre motsigelser blottlagt for all verden. Et slikt parti ville dagens arbeidere kunne kalle sitt, for de ville kjenne seg sjøl

igjen i det.» Vi er helt enig med Erik Solheim og «Vardøger» (Oppgjør med AKP — side 11) AKP er altfor feilfritt og perfekt til å være et «virkelig arbeiderparti». SV — derimot...

Gromgutter i krisetid

To unge herrer, Ola Kongshaug og Kenneth Sandvold, etablerte for et par år siden en forretning for typiske ungdomsklær. Forretningen ligger i Stortingsgaten 10 i Oslo og navnet er Bik Bok Jean Store. Selskapet som står bak heter Bik Bok Co A/S.

I løpet av kort tid er det årlige salg fra butikk og egen engrosavdeling kommet opp i 45-50 millioner kroner, og det må sies å være usedvanlig dyktig gjort. Kongshaug og Sandvold kjøper også sine klær i typiske lavprisland, så fortje-

nesten er formidabel. Insidere vet å fortelle at fortjenesten ligger oppunder 10 millioner kroner i året.

På denne måten går de to suksessrike butikkeiere nesten unge Herman Mehren i nærings.

Selv de likeledes suksessrike siviløkonomene Knut Jacob Jacobsen og Pål Ektvedt, med sin forretning «Bukse-makeren», blir i dette spillet for rene noviser å regne.

Kapital nr 16/78 forteller om krisa for kapitalistene.

Lena, Morten og Nina fra Vålerenga Foto Arbeiderbladet

Nesten 130 lag er tyr at mellom 2000 og 3000 elever fra den videregående skolen og helt ned til serie som starter i barneskolen kommer til å delta. Et arrangement som det står all ære av. Hvorfor finnes det ikke slike serier i alle landsdeler? Og i alle idrettsgrener?

Røde Gardes engelskkurs

Følgende lille engelske godbit har vi saksa fra bladet Folket i Bild Kulturfront. Den stammer fra en hjemvendt FN-soldat: Israel is a peaceful land. One piece of Jordan. One piece of Libanon. One piece of Egypt. One piece of ...

3 idrettsgrener skal vi fram til i stikkordrebusen denne gangen: Og rebusene gir fortsatt bare stikkord (ikke selve svaret) som det skulle være mulig å finne løsningen utifra. Premie: LP-plate etter fritt valg. Løsningen må vi ha innen torsdag 2. november, og sendes: Røde Garde Rebus Postboks 4702, Sofienberg Oslo 5

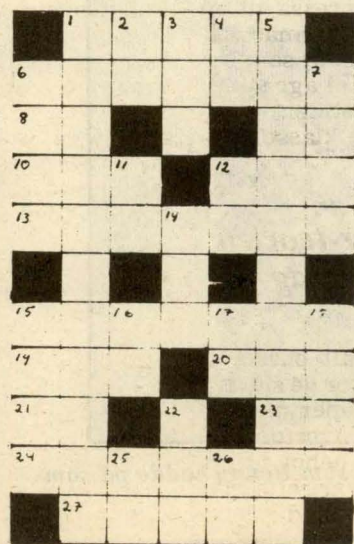
SVAR

Løsningen på siste nummers rebus er:
1. Togrøver = (Ronald Biggs, vokalist i) Sex Pistols
2. Pr. kåt taper = Jan Teigen
3. Bebbi Harry = Blondi & Blondi

Kryssord

VANNRETT:

- Dytt
- Vitenskapsgren
- Fylkesmesterskap
- Legemsdel

12. Tidsepoke

- Filosof
- Var ikke helt våken
- Lite politisk parti
- Internasjonalt elektrisk firma
- Sjarm
- Tall (bakvendt)
- Fallen skipsreder
- En havets delikatess

LODDRETT:

- «Minoritetsbunad»
- Pengeenhet
- Før MOMSen
- Militær avis
- Vitenskap
- Fiks ide
- Nåtid
- Månefase
- Dyrelyd
- Med mer
- Kjent musical
- Plate
- Glo
- Drikk
- Brukes til naturmedisin

På arbeidsplassene er idretten godt utbygd med bedriftsidrettslag med flere enn 100 000 medlemmer. På universitetene er det også egne studentidrettslag med stor aktivitet.

Hvorfor bygges det ikke ut idrettslag på skolene også?

Vi spør Erling Svennevik i Norges Idrettsforbund.

— Vi har mange hundre idrettslag i forbindelse med skoler. Både ved lærerskoler, gymnaser, tekniske skoler og helt ned til grunnskolene. De står for mye av de spesielle arrangementene for skolene.

Allikevel er skoleidretten svakere utbygd enn i

mange andre land?

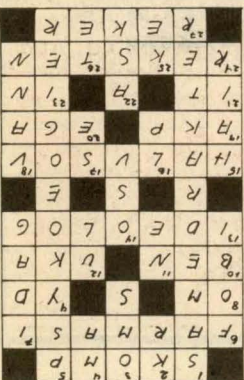
— Skolen i Norge er en lukket institusjon. Vi i idrettsforbundet kan ikke stille krav. Vi kan bare komme med tilbud. Men vi har en komite igang som arbeider med å få til et bedre samarbeid mellom skole og stedlige idrettslag.

Så dere har ingen planer om noen kampanje for å få dannet skoleidrettslag og få bygget ut skoleidretten?

— Nei. Primært går vi inn for å knytte skoleungdommen til de stedlige idrettslagene.

På ungdomsskolene og de videregående skolene finner vi det store flertallet av ungdom mellom 13 og 20

Premierebus

1) V + 8 - E + ÷ i + → + L ?
2) N + ÷ H + + ÷ E + ?
3) ÷ S + ?

10 000 TIPSET!

Skriv eller ring Røde Garde, Boks 702 Sofienberg, Oslo 5. Tlf (02) 35 32 62 og du har muligheten til å få spredd ditt tips til 10 000 le-

sere. Helt gratis. (P.S.: Husk at posten blir åpnet og telefonen avlyttet. — Unngå å oppgi navn o.l. unødvendig.)

**Røde Garde,
Boks 4702,
Sofienberg, Oslo 5**

BENNY — NORGES SVAR PÅ ROBIN HOOD?

Benny Askevold, Securitas-vakta som robba Kredittkassens bankbokser og stakk til Sør-Amerika, er han Norges svar på Robin Hood? Det skulle en tru, etter borgeravisenes dekning av saka hans å dømme. En uskyldig eventyrer som nær begår den perfekte forbrytelse, blir han framstilt som. Hadde det bare ikke vært for at han var naiv og lot seg lure i det store utlandet. Hans nydelige forlovede smiler til oss fra avis-forsidene, egentlig er han en folkehelt, ikke forbryter.

Røde Garde kan her avsløre at dette er langt fra sannheten. Benny Askevold har i en årrekke vært aktiv fascist og har vanka i kriminelle miljøer. Vært i gjengen til knivstikkeren Øyvind Lorentzen som dro på kommunistjakt i Bodøs gater. Vært med i nazi-grupperinga «Nordisk framskrittsparti». Da han var i militæret hadde han Ku Klux Klan flagget på veggen.

1. mai 1976 stod Jan Petter Askevold på gata i Bodø og delte ut materiell for «Nordisk Framskrittsparti», en av de mest ekstreme nazigrupperingene i Norge. «Benny» fortalte sjøl ved en seinere anledning at han hadde vært med på å stifte dette «partiet». Denne nazi-gruppa har utgitt avisa «Nordisk Fremtid» på norsk og engelsk. «Nordisk Framskrittsparti» har bl.a. jobba aktivt med å rekruttere leiesoldater til rasistregimet i Rhodesia.

Flere personer har fortalt at Benny Askevold har forsøkt å verve dem til partiet i Bodø. Han deltok også aktivt med å spre jakke-merker laga av Norsk Front.

Under rettsaka mot nazi-ideologen Hoaas var Benny Askevold en aktiv forsvarer av nazi-aktoren, både i skrift og tale. Hoaas ble dømt til betinget fengsel for sine rasistiske uttalelser, og er i dag sparka fra jobben som lektor ved Stokmarknes gymnas.

KU KLUX KLAN-FLAGG PÅ VEGGEN

På rommet sitt i militæroleiren ved Bodø flystasjon hadde Askevold hengende et sørstatsflagg. Dette flagget er et symbol for den rasistiske terrororganisasjonen Ku Klux Klan, først hang flagget i vinduet, men etter at mange soldater klaga på dette, hengte Benny flagget på skapdøra si. Dette blei godkjent av en offiser. Men en del soldater ville ikke finne seg i at slike rasistsymboler hang på brakka og reiv sund flagget.

PÅ KOMMUNISTJAKT MED KNIVSTIKKEREN LORENTZEN

Flere kvelder høsten 1976 dro en gjeng nazister på «kommunistjakt» i Bodø. Blant de som deltok i disse «jaktlagene» var Benny Askevold, Øyvind Lorentzen og Jan Kristiansen. Det var under ei slik «jakt» at Øyvind Lorentzen med springkniv stakk ned en 18-

års gutt i Bodø. Gutten fikk ni knivstikk i brystet. Lorentzen blei dømt til 8 måneders. ubetinget fengsel for dette.

Bildet: Knivstikkeren
Øyvind Lorentzen

15. mars 1975 var det et stort møte i Det Norske Studentersamfund i Oslo med tittelen «Kriminalitet og klassekamp». Innledningen på møtet ble holdt av den tidligere svenske fangen, forfatteren Tony Rosendahl. Benny Askevold var tilstede på dette møtet, og holdt et langt innlegg i debatten. Han kalte publikum for «noe akademisk oppsop», og sa bl.a.: Klassekamp eksisterer overhodet ikke, det er bare sann humbug dere har fått inn i huene deres ... Når folk blir kriminelle, er det på grunn av ren og skjær profitt. De er hypp på penga rett og slett. Det er ikke noe klassekamp i kriminalitet ...

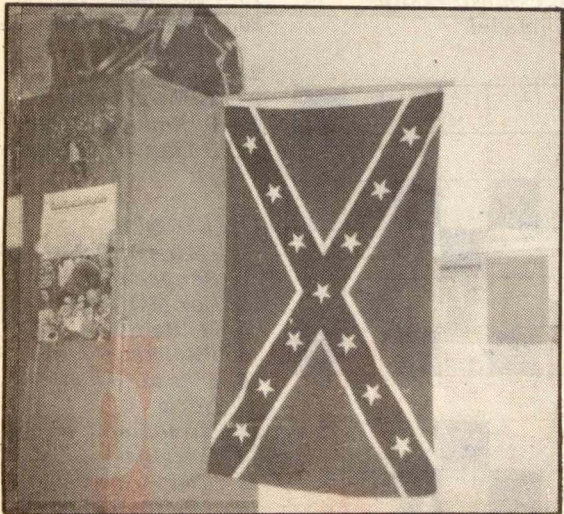

Benny Askevold er så langt i fra noe forbilde for ungdommen i Norge. Han er tvert det motsatte av Robin Hood som ga til fattgie og stjal fra de rike.

Ungdomskriminalitet, det kjenner jeg jævlig godt til. Jeg har vært kriminell sjøl. Jeg har sitti i ungdomsfengselet på Kretsen. Satt der ikke mer enn 3 uker. Jeg fikk 3 mnd., men ble benåda etter 3 uker.

Benny har fått mye sympati fra vanlige folk fordi det var svarte penger han stjal, penger som er undratt skatt og som kapitalister har stjålet fra arbeidsfolk. Vi synes også at det var flott at dette kom fram i lyset. Disse pengene som alle veit at fins, men som klassestaten ikke tør gjøre noe med.

Men gjør dette at vi skal se på Benny som et forbilde? NEI! Det kapitalistiske Norge er jævelig for ungdommen med stor arbeidsløshet, ingen steder å være på fritida, press og tvang på skolen og mye mer. dette gjør at mange ungdommer havner i kriminalitet. Men Benny er langt fra noen vanlig norsk ungdom. Han er en fascist som jobber for å få et Norge som blir et hælvet for ungdommen. Det løser heller ikke et eneste av ungdommens og arbeiderklassens problemer om vi enkeltvis begynner å stjåle fra kapitalistene. Vi skal nok engang ta i fra dem alle de verdiene de har fått seg på arbeidsfolks slit, men det skal vi gjøre i samla flokk, godt organisert og etter rettfærdige prinsipper gjennom den sosialistiske revolusjonen.

Dette er Ku Klux Klan flagget som Benny hadde på rommet sitt i militæret.

ABONNER PÅ RØDE GARDE

Kr.30 pr. år

avisa til rød ungdom

JEG ØNSKER Å ABONNERE PÅ RØDE GARDE I ETT ÅR OG BETALER 30 KR. NÅR JEG FÅR FØRSTE NUMMER I POSTEN:

navn

adresse

bosted

send kupongen til:
RØDE GARDE BOKS 2046 GRØNERLØKKA 0-5